

KALLAD TILL SOLDAT

VI UTFORSKAR

”EN FRÄLSNINGSSOLDATS FÖRBUND”

Ett underlag för de som överväger soldatskap
i Frälsningsarmén och en användbar resurs för
soldater när de omprövar och förnyar sitt löfte.

KALLAD TILL SOLDAT

VI UTFORSKAR

”EN FRÄLSNINGSSOLDATS FÖRBUND”

© Frälsningsarmén 2025

Redaktion: Henrik Bååth, Kjell Olausson, Kiki Broms

Översättning: Ruth Baronowsky

Sättning: Johan Nilsson

Bibelcitaten är hämtade från Bibel 2000, © Bibelkommissionen 1999

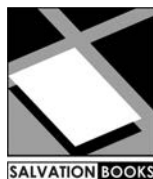
Engelsk originalutgåva

© The General of the Salvation Army 2020

Redaktör och litterär sekretärare, Internationella Högkvarteret: Paul Mortlock

Design: Jooles Tostevin-Hobbs

Sättning: Just Composing

Frälsningsarmén

Box 5090, 102 42 Stockholm

Besöksadress: Nybrogatan 79 B

Telefon: 08-562 282 00

www.fralsningsarmen.se

Innehåll

Förord	5
Introduktion	7
Kapitel 01	11
<i>Jag har accepterat Jesus Kristus som min Frälsare och Herre...</i>	
Kapitel 02	19
<i>Jag tror på och vill leva enligt Guds Ords sanningar...</i>	
Kapitel 03	25
<i>Jag vill vara inbegripen i den Helige Andes verk, lydig hans ledning i mitt liv...</i>	
Kapitel 04	31
<i>Jag vill låta Guds rikes och inte världens värderingar vara måttstocken i mitt liv...</i>	
Kapitel 05	37
<i>Jag vill följa en kristen linje i mitt liv. I tanke, ord och gärning vill jag leva värdigt...</i>	
Kapitel 06	45
<i>Jag vill stå för en kristen bekännelse i alla mina relationer.</i>	
Kapitel 07	53
<i>Jag vill värna om familjelivet och verka för äktenskapets okränkbarhet...</i>	
Kapitel 08	59
<i>Jag vill troget förvalta hela mitt liv; kropp, själ, gåvor, tid, pengar och ägodelar...</i>	
Kapitel 09	67
<i>Jag vill avstå från alkoholhaltiga drycker, tobak, vanebildande droger...</i>	
Kapitel 10	73
<i>Jag vill vara trogen den avsikt Gud har med Frälsningsarmén, vittna om Jesus Kristus...</i>	
Kapitel 11	79
<i>Jag vill ge så stor del som möjligt av min inkomst...</i>	
Kapitel 12	85
<i>Jag vill hålla fast vid Frälsningsarméns principer och arbetsmetoder, vara lojal...</i>	

KALLAD TILL SOLDAT

VI UTFORSKAR

”EN FRÄLSNINGSSOLDATS FÖRBUND”

FÖRORD

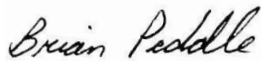
Som general för Frälsningsarmén, vill jag bidra med några ord om denna nya och viktiga utgåva av *Kallad till soldat*. Det är en bok som ligger rätt i tiden med sin uppmaning till personligt engagemang genom aktiv tro och lydnad. Vi blir allt mer medvetna om hur vår värld på olika sätt är sammanlänkad. Hur vi förhåller oss till varandra som individer, samhällen och nationer är avgörande för såväl samhällsklimatet som miljön. Jag är övertygad om att denna bok kommer att fungera som ett viktigt stöd för reflektion kring dessa och andra frågor.

Några få ord om *kallelsen*. Som kristna är det vår övertygelse att Gud är en Gud med ett uppdrag, ett uppdrag som tydligast och allra bäst visats genom Jesu Kristi liv, död och uppståndelse. Genom Jesu Ande fortsätter Gud sitt missionsuppdrag i vår värld. Och det är Guds vilja och avsikt att vi ska vara delaktiga i detta uppdrag. Jesus kallade enskilda människor att följa honom och därigenom åstadkom han stora förändringar i deras liv. Men även om kallelsen är personlig är den inte en privatsak.

Guds kallelse för oss in i en gemenskap som är annorlunda och som vill göra skillnad. Som frälsningssoldater finner vi kallelsen inom den gemenskap som går under namnet Frälsningsarmén. Som frälsningssoldater är det vår övertygelse att vårt uppdrag utgår från den kristna förståelsen av frälsningen. Därför är vi en *frälsnings-armé*. Vi är en armé av människor, som överlätit sig till att ge ut av Guds helande kärlek och välkomnande nåd där det är möjligt, och att bidra till att Guds rättvisa skipas i vår värld. Vi är också kallade att leva heliga liv, och vi tar den bibliska kallelsen och Frälsningsarméns lärosatser på allvar, genom att personligt och gemensamt söka efter dess praktiska konsekvenser. Allt detta är uttryck för frälsningens innebörd. Vi gör detta i den Helige Andes kraft och vi gör det tillsammans. De som accepterar denna kallelse i Frälsningsarmén väljer att bli *soldater med stöd av en kår*.

Det är nu dags, att vi i det tjugoförsta århundradet, ännu en gång vågar se det kristna livet som en kamp, där vi får vara engagerade. I varje nation finns ondska som behöver utmanas, och problem som behöver påtalas. Även om varje kristen kan göra mycket på egen hand, ger oss soldatskapet i Frälsningsarmén en möjlighet, att tillsammans med andra se möjligheter och delta praktiskt i denna kamp. Om katastrofer inträffar i en del av världen, kan vi som frälsningssoldater vara med och hjälpa den nationen. När individer och familjer lider av beroendets konsekvenser, kan vi arbeta tillsammans och ge nytt hopp. Om spänningar som uppstår mellan olika raser och etniska grupper skapar klyftor, kan vi få förmedla Guds försonande kärlek. Soldatskapet i Frälsningsarmén innebär en medveten förpliktelse. Vi överläter oss till att verka för rättvisa, helande och hopp. Soldatskapet låter oss arbeta tillsammans som en armé för frälsning.

Som frälsningssoldater är våra handlingar baserade på några viktiga övertygelser. Det vi gör är ett uttryck för vad vi tror. *Kallad till soldat* hjälper oss att förstå hur frälsningssoldaternas tro formar våra handlingar. Den fokuserar på gudstjänstlivets betydelse. Den Gud vi tillber är en Gud med ett pågående räddningsuppdrag. När du läser denna bok och studerar dess innehåll, är det min bön, att din övertygelse ska växa, om att soldatskap i Frälsningsarmén, är en oerhört viktig kallelse. Var inte rädd att ställa frågor under tiden du läser. Och var öppen inför Gud, som kallar oss till sin tjänst, till sitt uppdrag.

General Brian Peddle
Internationella Högkvarteret
London, UK, februari 2021

KALLAD TILL SOLDAT

VI UTFORSKAR

”EN FRÄLSNINGSSOLDATS FÖRBUND”

INTRODUKTION

Som frälsningssoldater tror vi att Jesus kallar enskilda människor att följa honom som lärjungar. När vi blir frälsningssoldater bejakar vi helhjärtat och villigt denna kallelse och vi uttrycker vår beslutsamhet att vilja leva i en pågående lydnad mot Kristus.

Soldatskapet i Frälsningsarmén ger oss ett ramverk, inom vilken vårt gensvar till Jesus som frälsare och Herre, och hans kallelse till lärjungaskap, kan förverkligas. Soldatinvigningen är ”i grunden (ett offentligt) vittnesbörd om det livsförvandlande möte med Kristus som redan har ägt rum...”.¹ Soldatskapet ger oss vägledning, utmaningar, gränser och möjlighet till personlig växt. Att bli soldat är ett slags avstamp under vår vandring i tro. Det är en överlåtelse till fortsatt lärjungaskap, där vi kan fördjupa vår förståelse och få vägledning i beteende- och livsstilsfrågor, och där vi utmanas att bli mer och mer kristuslika inom alla delar av livet.

Soldatskapet är också ett medvetet val, där vi accepterar Guds kallelse, att förmedla evangeliets förvandlande nåd till andra människor. När vi väljer att bli soldater överlåter vi oss till aktiv kristen tjänst i och genom Frälsningsarmén, och vi bekräftar vår avsikt att delta i Guds mission i, till, och för världen. Soldatskapet både utrustar oss för uppdraget och ger oss en grunden att utföra det.

För att en armé skall vara effektiv måste den ha soldater som är överlåtna till dess syfte och lojala mot uppdraget. Frälsningsarméns internationella *Mission Statement* summerar detta på följande sätt:

1 *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser*, sid. 308, (HiL), Bilaga 4 ”Rapport från Internationella nämnden för andlig utveckling”, i Frälsningsarméns högkvarter, Stockholm, 2012. Handboken förkortas HiL framöver i boken.

Frälsningsarmén är en internationell rörelse, ett evangeliskt trossamfund inom den universella kristna kyrkan.

*Vårt **budskap** har sin grund i bibeln.*

*Vår **tjänst** har sin källa i kärleken till Gud.*

*Vårt **uppdrag** är att förkunna evangelium om Jesus Kristus och utan åtskillnad möta människors behov i hans namn.*

Att acceptera Guds kallelse till soldatskap i Frälsningsarmén, är att överlåta sig till dess uppdrag. Det är ett sätt att bekräfta, att dela och att leva ut vår kristna tro. *En frälsningssoldats förbund*, som också kallas *Krigsartiklarna*, klarlägger arméns tro och värderingar och ger en ram för hur man bör leva som frälsningssoldat. Förbundet är en bekräftelse av tron, ett löfte om att ge Gud tillåtelse att fortlöpande förvandla och förnya oss och en överlåtelse till en särskild livsstil.

Förbundet är också ett tecken på vår enhet och vår identitet som en armé, eftersom varje frälsningssoldat har ingått detta förbund. När vi svarar ja till Guds kallelse till soldatskap, blir vi en del i en unik global gemenskap som kännetecknas av överlåtelsen till Kristus, överlåtelsen till vår egen helgelse och till att aktivt ta del i Frälsningsarméns uppdrag.

Denna bok utforskar *En frälsningssoldats förbund*. Varje kapitel fokuserar på en av de avsiktsförklaringar som utgör förbundet och visar på de möjligheter och tillfällen till tjänst, som livet som frälsningssoldat erbjuder. Förbundet presenteras mot bakgrund av Frälsningsarméns teologi och praktik, och visar hur de löften vi ger till Gud också är ”krigsartiklar”, en uppsättning riktlinjer, till vägledning för hur man uppträder inom en armé.

Den som önskar bli frälsningssoldat bör noga tänka igenom detta förbund under bön. Den tro, de värderingar och den livsstil som presenteras i förbundet, är en kallelse till att vi inviger oss till Gud och hans uppdrag, till helighet i hjärta och liv, till personlig integritet och äkthet samt till en beslutsamhet att leva på ett sätt som visar vad det innebär att följa Kristus. Att bli frälsningssoldat är ett offentligt vittnesbörd om att Guds kallelse och anspråk på våra liv är tydlig. Det är inget självändamål, utan ett tecken på en ny överlåtelse till Gud som påverkar hela livet.

Att leva som frälsningssoldat är bara möjligt om vi litar på Guds nåd och vägledning, när vi dag efter dag försöker omsätta överlåtelsen i förbundet i vardagen. Det ger en möjlighet att visa den sanna frihet som finns i att vara disciplinerade lärjungar som står ansvariga inför Gud, inför Frälsningsarmén och inför varandra.

Denna bok ger ett ramverk för dem som överväger att bli soldater, men är också en resurs för de soldater som vill påminna sig om och förnya sin överlåtelse. Det kan ske antingen vid en speciell söndag med fokus på överlåtelse, i smågrupper, eller individuellt om man vill försäkra sig om att livet återspeglar det man lovat. Frågorna i slutet av varje kapitel är utformade för att stödja en sådan process. Då upptäcker man kanske att svaren varierar, och man blir utmanad på olika sätt under sin livsresa som frälsningssoldat.

För reflektion och samtal:

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

[illegible]

KAPITEL 01

Jag har accepterat
Jesus Kristus som min
Frälsare och Herre
och jag vill fullfölja
mitt medlemskap i
hans kyrka på jorden
som soldat i Fräls-
ningsarmén, och
därför ingår jag nu
genom Guds nåd ett
heligt förbund.

I DETTA KAPITEL

- Frälsningsarmén – en kort historisk sammanfattning.
 - Utformningen av *En frälsnings-soldats förbund*. Hur det vi tror förvandlas till värderingar, attityder, beteenden och livsstilsval.
 - Betydelsen av förbundet för en frälsningssoldat och en påminnelse om Guds nåd över våra liv, när vi lever i vårt förbund.
-

Frälsningsarmén

I juni 1865 accepterade metodistpastorn William Booth en öppen inbjudan, till ”vem som helst som omvänt sig och blivit kristen”, att tala i ett friluftsmöte utanför puben ”The Blind Beggar”² i östra London i England. Detta var början till en serie händelser, som ledde fram till, att Frälsningsarmén grundades av William och Catherine Booth.

Booth blev tillfrågad av en grupp som kallade sig ”*östra Londons kommitté för särskilda tjänster*” om att ta ett tillfälligt ansvar för deras tältmission, men inom bara sex veckor var han övertygad om, att en permanent mission riktad mot människorna i Östra London måste upprättas. I början kallades rörelsen ”*Den kristna väckelseföreningen*”, men 1867 döptes den om till ”*Östra Londons kristna mission*”. År 1869 fick den namnet ”*Den kristna missionen*” och slutligen 1878 blev det Frälsningsarmén.

Namnet ledde till att man antog ett militärt språk och beteenden. William Booth blev General och andra ranger tillkom inom kort. Medlemmarna blev *soldater* och en militär struktur och styrningsformer eller ledningsmodell utvecklades. Uniformer och militära symboler introducerades och mottot ”Blod och eld” påminner soldaterna om Jesu död för vår frälsning och den Helige Andes renande verk i våra liv. Flaggan är röd som Jesu blod, gul som den Helige Andes eld, och blå som ett tecken på renheten hos Gud. Vapnet, emblemet är en kombination av att antal av dessa och andra symboler som sammantaget talar om frälsning, helgelse och evigt liv³. Den röda skölden med ordet Frälsningsarmén, är ett vittnesbörd om vilka vi är, och om vårt syfte när vi vittnar om den förvandlande kraften i Guds frälsning.

I enlighet med det militära bildspråket beskrivs den förväntade standarden för medlemskap i *Krigsartiklarna* och ramarna för ordning och lärjungaskap kommer till uttryck i *Order och reglementen*.

Krigsartiklarna togs först i bruk mellan 1878 och 1882. Den tidigaste versionen refererade inte till några lärosatser, men efterhand lade man till en sammanfattning av trons grunder. På 1950-talet antogs lärosatserna.. Därefter har det bara gjorts små justeringar i texten, och förbundet om rökning lades till (1975), fram till dess att en omfattande revision påbörjades på 1980-talet. Nuvarande *Krigsartiklar*, inklusive till-

2 Den blinde tiggaren

3 A) Den runda figuren, solen representerar den helige Andes ljus och eld, b) Korset i centrum representerar vår herre Jesu Kristi kors, c) bokstaven 'F' står för frälsningen, d) Svärden representerar frälsningskriget, e) Kulorna representerar evangeliets sanningar, f) Kronan representerar härlighetens krona som Gud ska ge till alla sina soldater som är trofasta till slutet, g) Mottot 'Blod och eld' – Jesu blod och den helige Andes eld.

lägget av rubriken *En frälsningssoldats förbund* antogs av den Internationella ledarkonferensen i september 1988.

En internationell armé

Frälsningsarmén blev snabbt en internationell rörelse. När Booth dog 1912 arbetade rörelsen i 58 länder. Idag finns Frälsningsarmén i mer än 130 länder och fortsätter att planera för fortsatt expansion.

Internationalismen i Frälsningsarmén är såväl en andlig princip som en praktisk organisationsform. Den är ett uttryck för att de som tror på Kristus inte är uppdelade i ras, social klass, kön eller något annat som skulle kunna hindra en fullvärdig kristen gemenskap (Galaterbrevet 3:28)⁴. Internationalismen innebär också att personal och resurser kan sändas dit där de behövs allra mest. Generalens auktoritet bidrar till att bevara gemensamma internationella principer. Även om Generalen har den högsta auktoriteten kan han eller hon aldrig avvika från arméns vedertagna principer. Liknande begränsningar finns i den auktoritet som Generalen delegerat till andra ledare, och detta innebär att arméns struktur för ledarskap är både tryggt och flexibelt.

Den universella kyrkan

Frälsningsarmén är en del av den universella kristna kyrkan⁵. *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser* slår fast att:

Frälsningssoldater är medlemmar av Kristi enda kropp. Vi delar grundvalen med den universella kyrkan och manifesterar samtidigt våra egna karaktäristiska drag. Som ett särskilt uttryck för kyrkan deltar Frälsningsarmén tillsammans med andra kyrkor och samfund i mission och tjänst. Vi är en del av en enda universell kyrka.⁶

Även om frälsningssoldaterna tillhör den universella kyrkan och delar många trosatser och kännetecken med andra kristna, så har de också vissa specifika drag och uttryckssätt.⁷

4 Alla bibliska referenser är hämtade från Bibel 2000 om inget annat anges

5 HiL, Bilaga 5 "Frälsningsarmén i Kristi kropp", sid. 322.

6 HiL, sid 261

7 Om du läser engelska rekommenderas *One Army*-serien (<http://www.salvationarmy.org/onearmy>), som ger en nyttig och grundläggande undervisning.

Ordet sakrament har beskrivits som ”ett yttre tecken på en inre andlig nåd”, där kristna kan erfara det gudomliga genom vardagliga företeelser. Frälsningsarmén bekräftar att de traditionella sakramenten är viktiga för många samfund. Samtidigt vittnar Frälsningsarmén om att man kan leva ett fullvärdigt liv som kristen, utan att praktisera dopet och nattvarden.

Som Guds sakramental folk erfar vi att han lever och verkar i våra egna liv och erfarenheter. Vi firar Guds närvaro, gåvor, helande, försoning och glädje i våra egna liv genom att höra ihop med Jesus och hans liv.

”Vi är en sakramental gemenskap eftersom vårt liv och våra högtider har Kristus, det enda sanna sakramentet, i centrum. Vårt liv tillsammans är sakramentalt eftersom vi lever genom tron på honom och vårt vardagsliv uppenbarar och erbjuder oväntad nåd, hans oförtjänta gåva, åter och åter igen.”⁸

En frälsningssoldats förbund

Krigsartiklarna, eller *En frälsningssoldats förbund*, börjar med en bekräftelse av vår tro och en överlåtelse. Denna bekräftelse sammanfattar rekrytens⁹ erfarenhet och vilja.

Jag har accepterat Jesus Kristus som min frälsare och Herre och jag vill fullfölja mitt medlemskap i hans kyrka på jorden som soldat i Frälsningsarmén, och därför ingår jag nu genom Guds nåd ett heligt förbund.

Förbundet börjar med en utsaga om vår överlåtelse till arméns elva lärosatser (Trosartiklar):

Jag tror på och vill leva enligt Guds Ords sanningar så som de uttrycks i Frälsningsarméns elva lärosatser:

1. Vi tror att Gamla och Nya testamentets skrifter är givna av Gud genom inspiration, och att endast de utgör det gudomliga rättesnöret för kristen tro och kristet liv.
- 2.. Vi tror att det bara finns en Gud som är oändligt fullkomlig, alltings skapare, uppehållare och styresman, och att endast Gud är värd att tillbe.

⁸ HiL, sid 284

⁹ Rekryt = Den som är på väg att bli soldat

3. Vi tror att i Gud är tre personer – Fadern, Sonen och den Helige Ande, oskiljaktiga i sitt väsen och jämlika i makt och härlighet.
4. Vi tror att i Jesu Kristi person är den gudomliga och den mänskliga naturen förenade så att han verkligen är sann Gud och sann människa.
5. Vi tror att de första människorna skapades i ett tillstånd av oskuld, men genom deras olydnad förlorade de sin renhet och salighet, och som en följd av deras fall har alla människor blivit syndare, totalt fördärvade, och som sådana med all rätt föremål för Guds vrede.
6. Vi tror att Herren Jesus Kristus genom sitt lidande och sin död har försonat hela världen med Gud så att vem som vill kan bli frälst.
7. Vi tror att omvändelse inför Gud, tro på vår Herre Jesus Kristus och pånyttfödelse genom den Helige Ande är nödvändiga för frälsning.
8. Vi tror att vi blir rättfärdiga av nåd genom tro på vår Herre Jesus Kristus och att den som tror har vittnesbördet inom sig.
9. Vi tror att vi, för att bevaras i frälsningen, måste fortsätta att i tro lyda Kristus.
10. Vi tror att det är en förmån för alla troende att bli helt igenom helgade och att deras ande, själ och kropp bevaras oskadda, så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer.
11. Vi tror på själens odödlighet, kroppens uppståndelse, den allmänna domen vid världens slut, på de rättfärdigas eviga salighet och de orättfärdigas ändlösa straff.

Den andra delen av *En frälsningssoldats förbund* är en utläggning av hur dessa läro-satser, samt de värderingar och de val av livsstil som följer därav, bör komma till uttryck i varje frälsningssoldats liv. Dessa uttalanden är en sammanfattning av det liv som följer på att vår relation med Kristus är grunden för allt i livet. Orden "Jag vill" uttrycker en stark viljeinriktning, en *avsiktsförklaring*, att vara sådan som Gud önskar att jag ska vara, och att leva på ett sätt som återspeglar och vittnar om min frälsning. Guds kärlek till oss ger oss det vi behöver för att ständigt kunna leva i trofast kärlek och lydnad.

Jag vill vara inbegripen i den Helige Andes verk, lydig hans ledning i mitt liv och växa till i nåd genom bibelläsning och bön, gudstjänstliv och tjänst.

Jag vill låta Guds rikes och inte världens värderingar vara måttstocken i mitt liv.

Jag vill följa en kristen linje i mitt liv. I tanke, ord och gärning vill jag leva värdigt, rent, äkta, ärligt och moraliskt.

Jag vill stå för en kristen bekännelse i alla mina relationer, med min familj, grannar, kolleger, kamrater i Frälsningsarmén och ute i samhället.

Jag vill värna om familjelivet och verka för äktenskapets okränkbarhet.

Jag vill troget förvalta hela mitt liv; kropp, själ, gåvor, tid, pengar och ägodelar. Jag är medveten om att jag är ansvarig inför Gud för mitt förvalterskap.

Jag vill avstå från alkoholhaltiga drycker, tobak, vanebildande droger (om de inte är ordinerade av läkare), spel om pengar, pornografi, ockultism och annat som kan bli till skada för kropp och själ.

Jag vill vara trogen den avsikt Gud har med Frälsningsarmén, vittna om Jesus Kristus, försöka vinna andra för honom och i hans namn ha omsorg om behövande och svaga.

Jag vill ge så stor del som möjligt av min inkomst för att stödja Frälsningsarméns lokala och världsomfattande arbete.¹⁰

Jag vill hålla fast vid Frälsningsarméns principer och arbetsmetoder, vara lojal mot dess ledare och stå upp för Frälsningsarmén både i med- och motgång.

Slutligen får soldaten avlägga följande förklaring:

Jag tar alla de närvarande till vittnen på att jag ingår detta förbund och under-tecknar *En frälsningssoldats förbund* av egen fri vilja, övertygad om att det är den levande Kristus, som frälst mig, som nu begär denna mitt livs överlåtelse till hans tjänst för världens frälsning. Därför förklarar jag härmed att det är min fulla avsikt att med Guds hjälp förbli en trogen soldat i Frälsningsarmén.

10 Den engelska versionen lyder: Jag vill, så långt jag förmår, vara aktivt involverad i kårens liv, verksamhet, gudstjänster och utåtriktade aktiviteter och ge så stor del som möjligt av min inkomst för att stödja Frälsningsarméns lokala och världsomfattande arbete.

Ett heligt förbund

Löftena i *Krigsartiklarna* beskrivs som ett ”heligt förbund”. Det innebär att soldatskapet i Frälsningsarmén är något mer än att bara vara inskriven i ”soldatrullan”¹¹. Det är något mer än att dörren öppnas för oss att delta i Frälsningsarméns aktiviteter och tjänst. Förbundet är en väsentlig del av vår relation med Gud. Det handlar om vår kallelse att följa honom i ett aktivt lärjungaskap och som en följd av det göra livsstilsval som stämmer överens med det vi tror och det förbund som vi ingått med honom.

Ett förbund är en slags överenskommelse eller förbindelse som bekräftar löften, förmåner och ansvarstagande mellan två parter. I Bibeln är det alltid Gud som tar initiativet till förbunden mellan Gud och människa. Det är han som bestämmer ansvarsområden och villkor, och det är han som bekräftar förbundet (till exempel 1 Moseboken 12:1–3; 2 Moseboken 19:3–6; 2 Samuelsboken 7:12–16). Förbunden är tecken på Guds nåd och välsignelse, och de är löften om gudomlig kärlek och beskydd. Som ett gensvar förväntas folket leva i lydnad mot Gud enligt lagen. Gamla testamentet visar hur ofta folket fick brottas med sin lydnad, och hur Gud ständigt i sin nåd, försökte nå fram till dem och erbjuda en ny möjlighet när de misslyckats.

Så småningom kom profeten Jeremia och talade om ett nytt förbund som skulle skrivas i folkets hjärtan och sinnen (Jeremia 31:31–33). Detta uppfylldes genom Jesu liv, död och uppståndelse. I Nya testamentet visade Jesus att vårt förbund med Gud har sina rötter i en relation till Gud, vilket inte motsäger lagen, men som fullbordar den (Matteusevangeliet 5:17).

I *En frälsningssoldats förbund* tar varje soldat ett steg in i en överenskommelse som är en inbjudan och kallelse från Gud att leva i lydnad och en kärleksfull relation med honom. Genom den kärleksfulla relationen förser oss Gud med vad vi behöver för att fortsätta leva i trofast kärlek och lydnad. Vi är kallade att vara soldater¹². Det öppnar en väg för oss att ge vårt gensvar till Guds kärlek, den kärlek som visade sig i Jesus. Vi får ge oss själva i kärlek, i vittnesbörd och tjänst. Förbundets löften riktas mot Gud och vi uppfyller dem i vår tjänst som soldater i Frälsningsarmén¹³.

Att ingå *En frälsningssoldats förbund* och att hålla det, är endast möjligt genom Guds nåd över våra liv. Nåden inspirerar oss och ger oss kraft att bli det som Gud förväntar av oss. Våra utfästelser är löften som visar våra uppriktiga intentioner. Om vi läser

11 Soldatrulla = medlemsregister

12 *One Army: In Calling*, IHQ – www.salvarionarmy.org/onearmy/incalling

13 *One Army: In Covenant*, IHQ – www.salvationarmy.org/onearmy/incovenant

dem bara som en uppsättning regler, som vi måste hålla helt och fullt genom vår egen kraft, hamnar vi lätt i en nedåtgående spiral av misslyckande och skuld. Det skadar såväl vår uppfattning om vem vi är som Guds barn, som våra relationer till andra människor och till Gud.

Vi avlägger våra löften till Gud i närvaro av församlingen, Frälsningsarmékåren. Ibland kommer vi att behöva kämpa för att leva upp till dem och vi kommer kanske att misslyckas. När det sker, är det vår egen relation till Gud, tillsammans med våra medsoldaters och ledares stöd, som kan hjälpa oss att finna vägen vidare. Vi kan förvänta oss att de som ställer oss till svars, gör det i en anda av kärlek och nåd. Där det är möjligt, kommer de att försöka hjälpa oss till återupprättelse i vår relation till Gud och i vår överlåtelse som soldater. Vi får alltid lita på Guds nåd i våra försök att leva som soldater. Nåden gör det möjligt att leva ett glädjefullt, fruktbart och spännande kristet liv.

För reflektion och samtal:

- Vad känner du till om Frälsningsarméns arbete i ditt eget territorium? Du kan ha nytta av att också ta reda på hur Frälsningsarmén arbetar i andra länder.
- Vad innebär det för dig att ingå ett förbund med Gud?
- Vad tror du hjälper dig att hålla ditt förbund?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KAPITEL 02

Jag tror på och vill
leva enligt Guds Ords
sanningar så som
de uttrycks i
Frälsningsarméns
elva lärosatser.

I DETTA KAPITEL

- Vikten av att tron får visa sig i handling.
 - Vikten av att lärosatserna får vara ”de troendes samsyn” grundat på den kristna kyrkans förståelse av Bibeln.
 - De historiska rötterna till Frälsningsarméns lärosatser.
 - Mönstret för den kristna tron, så som det uttrycks i Frälsningsarméns lärosatser.
-

Frälsningssoldaternas tro och liv har sina rötter i Bibeln, i den personliga erfarenheten och i arvet från den kristna kyrkan. Frälsningsarméns viktigaste trosuppfattningar är fastställda i de elva *Lärosatserna*, som ibland också kallas doktriner.

För en frälsningssoldat har tro och handling alltid varit tätt sammanlänkade. Att tro på Jesus som Herre är inte bara ett intellektuellt accepterande. Det förändrar vad vi gör, vem vi är och vad vi ska bli. Tron måste *levas ut*, och genom livet i tron, växer och utvecklas individens erfarenhet av Gud. Så tron leder till att vi upptäcker ett nytt liv, som kännetecknas av att vi tillhör Jesus.

Bibeln är central för förståelsen och utövandet av vår kristna tro. När vi läser den och upptäcker att den är relevant för våra egna liv och omständigheter, blir vi Guds folk i vår generation. Om vi utvecklar en vana att läsa och fångas av Bibeln och regelbundet reflekterar över den i ljuset av undervisningen om den kristna tron, kommer vi att förstå mer av vem Gud är. Vi kommer att upptäcka att ju mer vi förstår, desto mer finns det att lära.

Bibeln är inte bara en historiebok om Guds folk. Den har förmågan att undervisa, utmana, inspirera och trösta, till och med när den översätts till språk och kulturer som skiljer sig mycket från de ursprungliga författarnas erfarenheter. Den djupa andliga och teologiska betydelsen av Jesu inkarnation sammanfattas i några få ord: "Ordet blev människa" (Johannes. 1:14). Den väldiga omfattningen av Guds nåd beskrivs så träffande: "Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare" (Romarbrevet 5:8). Och den ultimata standarden för våra liv som kristna beskrivs i de underbara orden i Första Korinterbrevets kapitel 13, med den utmanande sammanfattningen i vers 13: "... och störst av dem är kärleken".

Bibeln är den auktoritet mot vilken våra liv som kristna måste mätas. Hur vi lever som kristna utgår från samspelet mellan vår trosuppfattning, vår personliga relation till Gud och vår erfarenhet av livet i världen. Kyrkans uppgift är, att i varje generation leva i lydnad mot Bibelns auktoritet, och i trohet mot det kristna arvet.

Vår troslära är en historisk beskrivning av hur kyrkan har tolkat tron. Den utforskar och förklarar vår tro. Trösläran har utvecklats genom att predikanter, lärare, teologer och andra kristna, i sin egen tid, reflekterat över sin förståelse av hur relationen mellan Gud, skapelsen och mänskligheten uppenbaras i Bibeln. Ibland beskrivs detta som "de troendes samsyn". Bibeln är grunden för den kristna tron och den utgör kriteriet mot vilken läran bedöms.

Frälsningsarméns lärosatser utforskar frälsningssoldaternas förståelse av Gud, mänskligheten och den pågående resan genom livet som en kristen. De är en sammanfattning av vår tro och erbjuder en grund, till hjälp för frälsningssoldaterna, att tolka

och utvärdera sina livsupplevelser, så att vi kan vara trofasta i vårt sammanhang. *En frälsningssoldats förbund* visar hur relationen till Gud, så som den beskrivs i *Lärosatserna*, kan forma vårt sätt att leva i vardagen. Efter hand som vår relation till Kristus mognar, kommer den att påverka våra attityder, våra tankar, vår motivation och våra handlingar. Om tron inte visar sig i handling, är det inte en sann tro på Kristus.

Lärosatserna

Vårt personliga förhållande till Kristus, som sammanfattas i bekännelsen att ”Jesus är herre” (1 Korinterbrevet 12:3), är kärnan i kristen tro. Denna bekännelse använde de första kristna som en hälsningsfras och som ett sätt att vittna om sin tro. När den tidiga kyrkan växte i storlek, insåg de troende vikten av att hjälpa varandra att växa i tron. De var inte bara enskilda individer som trodde, men de var en gemenskap som kunde stödja och utmana varandra när de sökte förstå vad det innebär att följa Jesus. Tron är djupt personlig, men den utvecklas bäst i gemenskapen med andra troende.

Genom århundradena har sedan kyrkan lärt sig att uttrycka sin gemensamma erfarenhet av tron och att utveckla bekännelsen ”Jesus är Herre” i trosbekännelser och lärosatser. Tre trosbekännelser härstammar från de första århundradena av kyrkohistorien och de kallas därför de klassiska trosbekännelserna. Dessa är: *Den apostoliska trosbekännelsen*, *Den nicenska trosbekännelsen* och *Den athanasianska trosbekännelsen*¹⁴. Även andra trosbekännelser och trosförklaringar har genom århundradena utvecklats av kristna grupper. Ofta har det skett för att förklara och utforska den läromässiga tyngdpunkten hos en särskild kyrka eller samfund.

Frälsningsarméns lärosatser fyller en liknande funktion. De har sina rötter i Wesleyansk metodistisk tradition, och orden och innehållet liknar lärosatserna i ”The Methodist New Connexion”, vilka kan spåras tillbaka till år 1838¹⁵. William Booth var ordinerad som pastor i New Connexion, vars grundare gjorde anspråk på, att deras lärosatser var ”Metodismens lära, så som den lärdes ut av Mr. Wesley”. Frälsningsarméns betoning på pånyttfödelse och helgelse, övertygelsen om att evangeliet gäller alla människor och övertygelsen om människan egna fria vilja, har alla sina rötter i metodismen, som i sin tur hämtat sin teologi ur kyrkans rika samsyn genom århundradena.

År 1865 antog William Booth sju trosartiklar för *Kristna Missionen*. Ytterligare tre

14 HiL, sid. 289

15 HiL, sid. 294

kom till år 1870, och den som nu är nummer tio, kom till år 1876. Var och en av de tillagda punkterna kan spåras tillbaka till dokumentet från New Connexion. Dessa trosartiklar finns med som *Tillägg 1* i Frälsningsarméns konstitution från 1980.

Trosläran är en viktig del av kyrkans undervisning. De elva lärosatserna är ett uttryck för den personliga tron och för en gemensam vision. De stämmer överens med de klassiska kristna trosbekännelserna och identifierar frälsningssoldaterna som medlemmar av Kristi kropp på jorden. De utforskas på djupet i *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser*, men det finns också andra resurser som kan vara till hjälp.¹⁶

Frälsningsarméns elva lärosatser lärs ofta ut och diskuteras som separata trosförklaringar. Det kan vara nyttigt som ett studium av detaljer, men var och en måste ses i ljuset av helheten. Om man läser dem som en helhet kan man se ett mönster och att tron utvecklas. Med utgångspunkt från Bibelns uppenbarelse bekräftar vi vår förståelse av en treenig Gud, av mänskligheten som skild från Gud genom synden, och av frälsningen som en möjlighet för alla som väljer att tro. Helighet och helgelse är en förmån som är tillgänglig för alla troende.

Lärosats 1 slår fast att Bibeln är inspirerad av Gud, och på grund av denna unika inspiration är Bibeln den enda källan till kristen tro och kristet liv. De sanningar som är uttalade och som kan urskiljas i Bibeln fortsätter att inspirera till ett liv som troende i vår samtid.

Lärosats 2 handlar om Gud som skaparen, upprätthållaren och styresman över allting. I tillbedjan ger frälsningssoldaterna sitt helhjärtade gensvar till Gud som är den ende som är värdig vår överlåtelse.

Lärosats 3 talar om en Gud, som samtidigt är tre: *Fadern, Sonen* och *Den Helige Ande*. Dessa tre personer utgör en treenighet, en evig existentiell förening i intim gemenskap med varandra. ”Personerna är särskilda men förenade, annorlunda men inte åtskilda från varandra.”¹⁷ Treenigheten är ett sätt att beskriva Gud som fader och skapare, Sonen som frälsare, vän, och den som gör oss till lärjungar, samt Anden, som gör oss heliga, vägleder oss och ger oss kraft till att vara Guds folk.

Lärosats 4 fokuserar på Sonen som både en verklig, unik människa och som den Gud som ger oss frälsningen och förvandlar oss.

Lärosats 5 beskriver vad det innebär att vara människa och visar hur den fallna

¹⁶ *Doctrine for Today*, Salvation Books 2017. Endast i engelsk utgåva.

¹⁷ HiL., sid. 71

mänskliga naturen, som skiljer mänskligheten från Gud, endast kan bli återlöst genom Guds gåva, som är Jesus och hans offer på korset (Lärosats 6).

Lärosatserna 6,7,8,9 och 10 beskriver tillsammans Bibelns huvudtema, det dynamiska samspelet mellan Guds nåd, människans gensvar och Guds handlande i våra liv om vi väljer att lita på honom. De beskriver frälsningens väg (*via salutis*) och den pågående verkan av Guds nåd. De beskriver också den livsresa man får göra, när man kommer till tro på Kristus och fortsätter att bli förvandlad och helgad. *Lärosatserna 6,7 och 8* talar specifikt om Jesu offergärning på korset, om alla människors möjlighet att bli frälsta, och om det gensvar som är nödvändigt för vår frälsning. *Lärosatserna 9 och 10* är oupplösligt förbundna med varandra, eftersom det är nödvändigt att ständigt leva kvar i frälsningen, för att vi ska växa till i helighet och kristuslikhet.

Slutligen tar *Lärosats 11* upp vår slutliga frälsning och de konsekvenser våra val i detta livet får för evigheten.

När vi invigs till Frälsningssoldater lovar vi att tro på Bibelns sanningar så som de uttrycks i *Lärosatserna*, och att leva ett liv som är förenligt med denna tro. De andliga sanningar som uttrycks i *Lärosatserna* får sitt konkreta uttryck i *En frälsningssoldats förbund*.

För reflektion och samtal:

- ”För en frälsningssoldat har tro och handling alltid varit tätt sammanlänkade.” Samtala om hur detta kommer till uttryck i uppdraget vid din kår.
- Läs *Lärosatserna* noggrant. Hur påverkar denna förståelse av tron ditt vardagsliv?
- Varför är det viktigt att vår tro har sin grund i arvet från den kristna kyrkan, såväl som i vår förståelse av Bibeln?

.....

.....

.....

[illegible]

KAPITEL 03

Jag vill vara
inbegripen i den
Helige Andes verk,
lydig hans ledning i
mitt liv och växa till
i nåd genom bibel-
läsning och bön,
gudstjänstliv och
tjänst.

I DETTA KAPITEL

- Varför är det viktigt att vara lyhörd och lydig mot den Helige Ande?
- Några utmaningar vi möter när vi försöker att lyssna till Den Helige Andes röst.
- Vikten av andlig disciplin när vi växer som kristna.

När vi väljer att invigas till frälsningssoldater, är det ett sätt att ställa oss själva under Guds auktoritet och att bejaka den Helige Andes verk i våra liv. Samtidigt identifierar vi oss med Frälsningsarmén, och väljer att leva enligt dess prioriteringar och arbetssätt.

Detta löfte i *En frälsningssoldats förbund* visar dynamiken i vår överlåtelse. Vår relation till Gud gör skillnad avseende vem vi är och vad vi gör. Att bli soldat gör oss inte automatiskt till de mogna kristna som vi kan bli, men det är ett tecken på vår avsikt att växa upp till denna mognad (Efesierbrevet 4:13). Att vara soldat är en process, en resa som kräver öppenhet mot den Helige Ande och en villighet att växa som lärjungar. Under resan upptäcker vi att vi får kraft att leva värdigt vår kallelse (Efesierbrevet 4:1). *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser* beskriver möjligheten till ”en nära andlig relation till Gud, präglad av öppenhet, lydnad och anknytning till honom” (Johannes brev 15:1–7). Som ett resultat av denna relation blir vi alltmer lika Kristus (Romarbrevet 8:29; Efesierbrevet 4:13–15; 2 Petrusbrevet 3:18; 1 Johannes brev 3:1–3) och hans helighet blir tydlig i vårt sätt att leva.”¹⁸

Jag vill vara mottaglig

Frälsning är något som bara kan ske genom den Helige Ande. *Lärosats 7* säger: ”Vi tror att omvändelse inför Gud, tro på vår Herre Jesus Kristus och pånyttfödelse genom den Helige Ande är nödvändiga för frälsning”. Men Den Helige Andes verk i oss är inte begränsat till frälsningsögonblicket. Det är genom vår kontinuerliga vilja att ta emot och lyda Anden, som tron kan mogna och utvecklas. Detta förutsätter att vi bejakar vårt behov av andlig tillväxt och är villiga att förändras, allt eftersom den Helige Ande arbetar i våra liv.

Detaljerna kring hur vi växer i vår kristna tro ser olika ut för var och en, men oftast ingår det goda andliga vanor, andra människors inflytande, att vi reflekterar över våra liv och omständigheter och tar del av den vishet som finns i gemenskapen med andra i kåren. Betydelsen av dessa olika delar kommer att skifta och se olika ut under olika skeden i livet, men alla delarna är viktiga för att växa i vår kristna tro. Men vi kommer inte att växa i tro om inte dessa ”nådemedel” åtföljs av en lyhördhet för den Helige Ande.

18 HiL, sid 209

Jag vill lyda

Villigheten att lyda är grundläggande för vår gudsrelation. I Bibeln kan vi läsa om Guds krav på människornas lydnad för att det ska gå dem väl, och om hur människor ständigt misslyckas med att lyda och istället försöker bestämma sitt eget öde. Varje gång erbjuder Gud ett sätt att återupprätta den brutna gemenskapen, till nästa gång de misslyckas. Med början i skapelseberättelsen och genom hela Israels historia upprepar sig mönstret av lydnad, misslyckanden och upprättelse. Det berättas på olika sätt: när Gud ger dem lagen (5 Moseboken, kapitel 5), från domartidens berättelser (Domarboken 2:10–19), under perioden som ett kungarike (1 Kungaboken 2:2–3; 11:33–38), i profeternas budskap (Jeremia 31:1–33) och i psalmernas poetiska texter (Psalm 119). Slutligen, vid den mest avgörande tidpunkten i människans historia, handlar Gud på ett nytt och annorlunda sätt genom Jesus. Sedan dess är människans lydnad inte längre kopplad till lagen, men till den gudsrelation som möjliggjordes genom Jesus död och uppståndelse (Romarbrevet 5:8). Detta slag av lydnad handlar om vårt frivilliga gensvar till Guds kärlek, det som Paulus beskriver som ett ”levande offer” och som kännetecknar en sann tillbedjan (Romarbrevet 11:30–32; 12:1–2). Vår lydnad är ett svar på Guds omsorg om oss. Men ibland tenderar vår mänskliga natur att omtolka kallelsen att lyda Gud, till oresonliga krav på kontroll och maktutövning, och det får oss att göra uppror. Det är bara när vi utgår från vår relation till Gud som vi kan förstå, att Guds längtan efter vår lydnad är ett tecken på hans kärlek till oss. När vi förstår detta väljer vi att lyda, för vi vet att det kommer att leda till det som är bäst för oss.

Trots att vi har denna kunskap är det inte alltid så lätt att vara lydig mot den Helige Andes ledning. Det är många saker som bidrar till detta.

Det är ibland svårt att urskilja den Helige Andes röst. Det finns inte bara ett sätt som Anden kommunicerar på, och därför är det fullt möjligt att vi antingen missar eller feltolkar budskapet. Det kan komma till oss på ett antal olika sätt, bl. a. i lovsången, i bönen, i bibelläsningen, i samtal med andra människor, genom musik och konst, i ensamheten eller i tystnaden.

På samma sätt är det ibland svårt att urskilja budskapets natur, eller att vara säker på att det verkligen är den Helige Ande som kommunicerar med oss. Som kristna kan vi lätt tolka våra egna önskningar, förhoppningar och planer som Andens röst, och vi kan ignorera Andens ledning när det inte stämmer överens med våra egna drömmar eller åsikter.

Det finns ett antal sätt som vi kan pröva vår mottaglighet och lydnad på. Vi kan reflektera över om det som vi tror är lydnad mot Anden verkligen är förenligt med Bibelns övergripande budskap; om det kan bekräftas av andra kristna, om det ger oss

en känsla av att ”det är rätt”, en känsla av frid och av glädje, om omständigheterna visar att det är relevant och lägligt.

Inget av dessa sätt garanterar emellertid att vi har hört rätt. Lydnad mot Anden är alltid en fråga om tillit och tro.

Ibland kan vår lydnad mot Anden medföra vissa obehag och spänningar. Det kan i sin tur leda fram till ny visdom och insikt både på det personliga planet och inom kyrkan. När Anden verkar profetiskt i en människa kan det leda till att man stör samtiden och det kan utmana andras legitima auktoritet. Då är det särskilt viktigt att vi prövar det vi hört mot Bibelns övergripande budskap och kyrkans tradition, och att vi låter visdomen hos mogna kristna hålla oss ansvariga, när vi söker vår väg framåt. Det ligger en fara i ”visioner” som inte tål att prövas, och risken finns att vi försöker driva vår egen agenda. Men det finns också en fara i att vi underlåter att lyssna uppmärksam till Anden så att vår helhjärtade lydnad uteblir. Ytterst är kyrkans, och Frälsningsarméns, framtid beroende av individer och gemenskaper som lyssnar och är lydiga mot Guds Ande.

Att växa i nåden

Varje soldat bör låta den Helige Ande prägla varje del av våra liv. Våra attityder, vår motivation, vårt uppträdande, våra tankar, tal och vårt samspel med andra skall stå under Andens inflytande. En sådan ”konsekvent utveckling av det inre livet är nödvändig för vårt trosliv och vår stridsberedskap.”¹⁹ Det som Paulus skriver till Timoteus ger oss en liten påminnelse: ”Öva dig i gudsfruktan” för ”gudsfruktan är nyttig på alla sätt, med sitt löfte om liv både för denna tiden och den kommande” (1 Timotheosbrevet 4:7–8).

Gudstjänsten, lovsången, bönen, tjänandet av medmänniskan och Bibeln utgör grunden för vår tillväxt och fördjupad andlig erfarenhet. Det gäller både våra personliga möten med Gud och de erfarenheter vi delar med andra. Allt detta påminner oss om, att det kristna livet är en aktiv erfarenhet och ett samarbete med Gud. Vår tillväxt kommer som en gåva från Gud genom att vi är lyhörda och lydiga mot den Helige Ande. Samtidigt behöver vi investera i vår gudsrelation och försäkra oss om att vi är öppna för nya insikter och tillväxt.

I lovsången ger vi Gud ära och den tillbedjan som han har rätt till. Tillbedjan är en andlig inställning som vi kan vara med om när som helst, när vi är ensamma eller när

¹⁹ HiL, sid 317

vi är tillsammans med andra. Johannesevangeliet 4:21–24 talar om nödvändigheten av att tillbe Gud i ande och sanning. Vår tillbedjan definieras inte bara av vad vi gör, men av vem vi är och med vilken attityd vi gör ära åt Gud.

Bönen kan beskrivas som ett samtal med Gud. Den ger oss en möjlighet att uttrycka våra tankar och känslor inför honom. Men det är ännu viktigare att vi lyssnar och försöker förstå Guds avsikter med våra liv och hans vilja för oss i varje situation. Bönen kan leda till nya djup i den andliga erfarenheten, till ett förändrat beteende när vi upptäcker attityder inom oss själva som inte är Kristuslika, och till insikter som får oss att ta nya initiativ antingen i våra egna liv eller för andra. Bönen är en process av livslångt lärande där vår relation med Gud fördjupas alltmer. Vi kan etablera stabila bönevanor på många olika sätt som passar oss personligen. Böcker, bönescheman och webbsidor kan vara till hjälp, men också att be tillsammans med andra kristna.

Hos varje frälsningssoldat behöver lovsången och tillbedjan till Gud få sitt synliga uttryck i ett uppdrag. Tjänsten utgör en väsentlig del av vår andliga tillväxt och utveckling. Frälsningen måste vara en personlig erfarenhet. Vi blir inte kristna för att vi har fötts in i en kristen familj eller för att vi fostrats i en kristen miljö. Men tron är inte en privatsak. Vi är kristna tillsammans med andra människor och för andra människor. Vår tjänst innebär alltid att ”sprida budskapet om Jesus Kristus” och att ”utan åtskillnad möta mänskliga behov i hans namn”.²⁰ I detta kan ingå att vara gästfri mot dem som lever i samhällets skuggsida och att vid behov och där det är möjligt, utmana de orättvisor i samhället som skapar ojämlikhet och skadar enskilda människor. Vår tjänst måste alltid erbjudas som en lydnadshandling mot den Helige Andes ledning.

Om vi läser och studerar Bibeln med föresatsen att låta den få tala in i våra liv, hjälper det oss, och det säkerställer att vi ständigt kan ”leva enligt Guds Ords sanningar”. Bibeln omfattande budskap är grunden för frälsningssoldatens tro och liv. Bibeln är inte bara en historisk översikt, men Guds levande ord. Den beskrivs som ”...inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar” (2 Timotheosbrevet 3:16–17). Det finns många resurser som både kan vara till hjälp i våra bibelstudier och utmana oss till att leva i överensstämmelse med Bibeln budskap.²¹

Det finns en rad andra andliga rutiner som kan vara till nytta för att säkerställa den grundläggande lyhördhet för den Helige Andes tilltal. När vi formar goda vanor

20 HiL, sid 280

21 Exempelvis en bibelläsningsplan, bibelkommentarer etc.

ger det oss andlig näring som gör det möjligt för oss att växa till och mogna som kristna. Sådana personliga vanor kan handla om egen tid med Gud, stillhet, en enkel livsstil, fasta, kontemplation och studier.

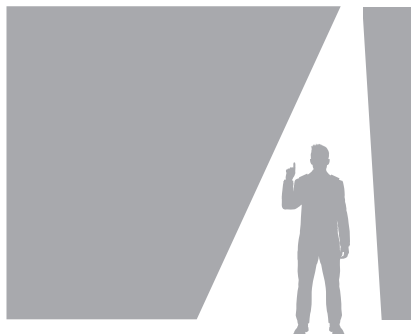
Andra heliga vanor delar vi med andra. De ger oss möjlighet till ömsesidig uppmuntran och stöd. När vi delar vandringen med andra hjälper det oss att växa och utvecklas. De andliga aktiviteter som sker i gemenskapen med andra innefattar firandet av gudstjänsten, smågrupper, gemenskap med andliga syskon, tjänst och gästfrihet. När vi delar vandringen som lärjungar med andra kristna kan vi uppmuntra varandra och om det blir nödvändigt, hålla varandra ansvariga för våra val och vår livsstil. Dessa andliga vanor är inte passande eller möjliga för alla, men var och en av dem kan bidra till ett liv som är präglad av lyhördhet och lydnad mot Anden.

Det är viktigt att varje frälsningssoldat hittar fram till de vanor som stimulerar och hjälper just henne eller honom att blomstra och leva rätt. Det exakta mönstret för gudstjänsten, bönen, bibelstudiet och andra vanor är inte likadant för alla, och hur vi använder oss av dem kan se olika ut vid olika tillfällen i livet, men de bör aldrig försummas helt, för då kommer tron inom kort att bara bli slentrian, försvagas och dö. Den kristna erfarenheten har genom århundradena visat att vår gudsgemenskap kan växa, förändras och utvecklas genom hela livet, och att en bidragande orsak till växt i vårt lärjungaskap är att vi avsätter tid för dessa heliga vanor.

För reflektion och samtal:

- På vilket sätt kommer lydnaden mot den Helige Ande till uttryck i ditt liv?
- Vilken erfarenhet har du av andliga vanor? Skriv ner hur de har hjälpt dig växa i ditt kristna liv.
- Hur kan frälsningssoldater hjälpa varandra att vara lyhörda mot den Helige Ande?
- Efter att ha läst detta kapitlet, finns det något du behöver förändra i ditt sätt att ge näring åt tron? Gör dessa förändringar och skriv ner vad som händer under några månader framöver. Hur utvecklas din tro?

KAPITEL 04

**Jag vill låta
Guds rikes och inte
världens värderingar
vara måttstocken för
mitt liv.**

I DETTA KAPITEL

- Soldatskapet kan inte fullgöras bara genom den personliga och privata relationen med Gud. Genom vårt sätt att vara och leva vittnar vi för omgivningen om livet med Kristus.
 - Begreppet Guds rike refererar till att det är Gud som styr och regerar. Och Guds rike är både ”redan nu”, och ”ännu inte”.
 - Det kan finnas en spänning mellan Guds rikes värderingar och de värderingar som råder i den omgivande kulturen. Vi ska utmana de samhällsvärderingar som inte tillför liv och hopp.
 - Som kristna är vi sända till världen som omger oss, både som lyssnare till och förmedlare av de goda nyheterna om Guds Rike. Jesus är den som visar oss hur det går till.
-

Soldatskapet kan inte fullgöras endast i den personliga och privata relationen med Gud. Soldatskapet visar på ett sätt att vara och leva som vittnar för omgivningen om vårt liv med Kristus. Vår lyhördhet och lydnad mot den Helige Ande fordrar av oss att vi tydligt lever ut och har Guds rikes värderingar som måttstock.

Avsiktsförklaringen i detta kapitel medger att det kan finnas en motsättning mellan de värderingar som råder i vår egen kultur och dess sammanhang och Jesu värderingar – mellan världens värderingar och Guds rikes värderingar. Det innebär inte att vi kan göra en enkel jämförelse och automatiskt avvisa alla värderingar vi ser i vår kultur om oheliga eller onda, för i varje kultur finns det också uttryck av godhet. Men det kräver av oss att vi reflekterar och ber över vårt sätt att interagera med omvärlden, att vi bekräftar det goda och kritiserar det som inte är i överensstämmelse med Guds rikes värderingar. Gud arbetar i världen. När vi överlåter oss till att göra Guds värderingar till våra, samarbetar vi med Gud för att hans rike ska komma.

Det har alltid varit en uppgift för Guds folk, att utmana sådant i vårt samhälle som är ohälsosamt, och sådant som utnyttjar eller förtrycker andra (2 Moseboken 16:3; 4 Moseboken 11:4–6). I stället ska vi erbjuda sådant som för med sig liv och hopp och som är ett kännetecken på att Gud får styra. Detta gäller fortfarande både för Frälsningsarmén som ett kristet samfund²² och för enskilda soldater som utmanar orättfärdigheten i sina egna sammanhang.

Vi måste börja med att förstå vad vi menar med Guds rikes värderingar. Detta är ett omfattande begrepp som vi ändå kan urskilja i Bibeln. Jesu liv och tjänst visar vad detta begrepp innebär i handling.

Guds rike

Guds rike, som också kallas Himmelriket i Matteusevangeliet, är ett centralt tema i Jesu undervisning i Nya testamentet. Det har sina rötter i Gamla testamentets tänkande, där Gud erkänns som den sanna kungen över den Judiska nationen. Det refererar dels till hur Guds herravälde visar sig i hur Guds folk lever här på jorden, dels till det Guds rike som ska etableras vid historiens slut. Psalmisten beskriver Guds herravälde så här:

”På rätt och rättfärdighet vilar din tron, nåd och trofasthet finns hos dig” (Psalm 89:15). Dessa värderingar måste återspeglas i såväl enskilda människors liv som i de

22 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> *Modern Slavery and Human Trafficking*

gemenskaper som vill vara överlätna till Gud. Därför är Guds rikes värderingar så centrala för hur en frälsningssoldat lever.

Jesus undervisade om att Guds rike redan har kommit (Lukas 17:21), men också att det ska komma (Matteusevangeliet 6:10). Spänningen mellan ”redan nu” och ”ännu inte” pekar på det faktum, att de tecken på Guds rike som vi kan uppleva i detta livet fortfarande är ofullkomliga, men en dag ska de fullbordas. Idag måste Guds folk vara ”jordens salt” och ”världens ljus” (Matteusevangeliet 5:13–14). De måste vara tecken på något nytt och annorlunda, Guds rikes ”rättfärdighet och frid och glädje” (Romarbrevet 14:17).

Guds rikes värderingar

När Jesus framträdde i synagogan i Nasaret läste han från Jesaja bok om en tid när ett glädjebud för de fattiga, befrielse för de fångna, syn för de blinda och frihet för de förtryckta skulle infrias. (Lukas 4:18–19; Jesaja 61:1–2). Han förkunnade också att genom honom, Jesus, hade tiden för Guds rike påbörjats. Genom underverk, berättelser och samtal inbjöd han människor att vara en del av Guds rike. Han inbjöd dem till att leva efter Guds rikes värderingar och låta dess inflytande växa till inom dem och i världen, ända tills Guds avsikter slutligen fullbordats. Så när vi väljer att bli Jesu lärjungar, väljer vi också att göra Guds rikes värderingar till våra, och vi behöver lära oss vad dessa värderingar består av utifrån hans uppdrag, prioriteringar och avsikter.

Hopp

Budskapet som Jesus läste ur Jesaja bok utlovade hopp, särskilt för de människor vars livssituation innebar att de levde i samhällets utkanter, utanför alla sociala nätverk och utestängda från det religiösa livet. Bibeln betonar tydligt det personliga och det kollektiva ansvaret som Guds folk har att sörja för de marginaliserade som ett uttryck för att Gud älskar och identifierar sig med ”dessa mina minsta”, (5 Moseboken 15:7–8; Matteusevangeliet 25:31–45). Verserna som Jesus citerade antyder att det handlar om mer än bara välgörenhet. De pekar fram mot en tid, då de som lever i samhällets utkanter eller står helt utanför, ska få uppleva frihet från det som förtrycker dem, och de ska få ta plats som medborgare i Guds rike.

Guds rike kännetecknas av att det står i skarp kontrast mot mycket av det som vanligtvis räknas som normalt (Lukas 1:51–53). Det som betraktas som välstånd och lycka enligt samhällets mått garanterar inte nödvändigtvis vårt medborgarskap där. Det kan faktiskt snarare utgöra ett hinder. Detta blev en ung man som samtalade med Jesus smärtsamt medveten om (Markus 10:17–31). Att vara betydelsefull och ha

makt är först och främst andliga kvaliteter. De kännetecknas av tjänst snarare än att ha makt och en position inom en organisation. (Matteus 20:26–28). Detta betyder inte att det inte finns plats i Guds rike för dem som är rika eller har makt, men deras välstånd och inflytande måste underordnas Guds auktoritet, och deras relationer behöver präglas av de värderingar som kommer av deras tro, snarare än av omgivande samhälle och kultur.

När Guds rikes värderingar får vara måttstock för våra liv, överläter vi oss till att detta hopp förverkligas. Vi överläter oss till att leva på ett sätt som visar att detta kan fungera på riktigt. Och när det passar sig och möjligheten öppnar sig, får vi utmana sådana handlingsmönster i den omgivande kulturen som upprätthåller sociala orättvisor.

Helande och förvandling

Jesu ord utlovar att våra omständigheter kan förändras. Han kommer med glädjebud, befrielse, syn och frihet. Guds rike handlar om helande, helhet och förvandling. I Guds rike ska sjukdom, förfall och förtryck ersättas av hälsa, vitalitet och sann frihet. Ett av Gudsrikets kännetecken är att *shalom* ska komma tillbaka, och det handlar om den fred, helhet och fullhet som man bara kan finna i gemenskapen med Gud. I Jesu tjänst ser vi både fysiska helanden och andliga upprättelser. Det är ingripanden som får människor att bli det som de har potential att bli och att befrias från allt som begränsar dem. När vi söker denna förvandling för oss själva eller för någon annans räkning, lever vi i enlighet med Guds rikes värderingar även om förvandlingen i detta livet inte blir fullständig.

Rättvisa

Guds rikes förvandlande kraft påverkar individer, grupper, samhällen och hela skapelsen. Den rättvisa som ligger till grund för Guds herravälde ska också vara en grundläggande värdering för oss. I Frälsningsarméns historia finns tillfällen då armén har bidragit till kampanjer för rättvisa som en respons till samhällets behov av förändring, till exempel:

- reformeringen av kriminallagstiftningen 1885 och kampanjen för hälsa och rättigheter för arbetarna i tändsticksindustrin, 1891 i Storbritannien,
- ändringen av prostitutionslagstiftningen i Japan, 1900,
- reformarbetet i Indien bland de ”kriminella stammarna”,
- stängningen av straffkolonin ”Djävulsön”, i Franska Guyana, 1945.

Under 2000-talet kämpar många Frälsningsarméterritorier mot människohandel.

Man erbjuder praktisk hjälp där det behövs och *Frälsningsarméns internationella kommission för social rättvisa* vill vara en strategisk röst som förespråkar mänsklig värdighet och social rättvisa.²³

Det är inte möjligt för alla soldater, att på nationell eller internationell nivå, vara en röst för dem som lider av orättvisor, och i vissa sammanhang begränsar det sociala och politiska klimatet i ett territorium hur armén kan utföra sin tjänst. Men varje soldat kan, så långt deras omständigheter tillåter det, försöka kämpa för rättvisa i sina personliga liv och i sina relationer till andra.

Varje gång vi inkluderar de exkluderade eller lägger vår röst för de förtryckta kämpar vi för rättvisa och rättfärdighet. När vi konfronterar dem som har makten angående orättfärdiga beslut eller utmanar skadliga kulturella sedvänjor, när vi kämpar för rättvisa för dem som inte kan kämpa för sig själva, när vi handlar kreativt för att ge världen hopp och helhet, då gör vi Guds rikes värderingar och inte världens värderingar till måttstock för våra liv.

På kärlekens grund

En religiös ledare frågade Jesus om vilket som var det största budet. Då han förstod vad Jesus menade i sitt svar om att älska Gud med allt vad vi är och har och älska andra människor som vi älskar oss själva, sa Jesus att han inte var långt borta från Guds rike (Markus 12:28–34). Kärleken är grunden för Guds rikes värderingar. Källan till vår kärlek finns hos Gud. Gud är kärlek, och vi kan älska andra människor på grund av att Gud älskar oss. I Första Johannesbrevet 4:10–11 står det ”Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sändt sin son som försoningsoffer för våra synder. Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra.”

Guds rikes värderingar som mönster och måttstock för våra liv

I Jesu liv kan vi se vad detta betyder i praktiken. Hans liv är mallen för hur det var tänkt att vi skulle leva som människor. När han får leva sitt liv i oss och genom oss, blir det möjligt för oss att låta Guds rikes värderingar vara måttstocken för våra liv, även om vi ibland misslyckas med att förverkliga detta. Vår överlåtelse till Gud gör oss till de vi är och allt vi gör måste vara i samklang med denna överlåtelse.

Att leva i överensstämmelse med Guds rikes värderingar innebär att vi i vårt eget

²³ <https://www.salvationarmy.org/isjc>

sammanhang börjar handla med en ny drivkraft och lojalitet. Som kristna ska vi både vara lyhörda för och budbärare av de goda nyheterna om Guds rike, när vi sänds ut i den omgivande kulturen. Vår drivkraft och våra handlingar formas av vår förståelse av vad det betyder att vi tillhör Guds rike, och vi formar vårt omdöme om vår kulturella omgivning i ljuset av Guds rikes värderingar. Allt som bidrar till att ge hopp, helande, förvandling, rättvisa och kärlek ska hyllas och bekräftas. Men allt som arbetar mot Guds rikes värderingar måste utmanas och motarbetas.

Att leva enligt Guds rikes värderingar kan ha ett högt pris (Lukas 9:57–62) och kräver en fullständig överlåtelse (Matteusevangeliet 13:44–46). Ibland får vi kämpa för att kunna förverkliga våra avsikter, för Guds rike är både ”redan nu” och ”ännu inte”, och det är inte alltid lätt att leva upp till de värderingar som vi eftersträvar. Och det är inte alltid så att de som vi lever tillsammans med väljer, förstår eller bejakar våra val. Inte desto mindre tror vi, att vi på grund av vår gemenskap med Kristus, är ett förvandlat folk och att vi kan ha ett förvandlande inflytande på vår omgivning (Matteusevangeliet 13:31–33).

Detta gäller för oss som individer, men det är också sant för den kristna gemenskapen. Vår tro bör levas ut öppet som ett vittnesbörd och ett tecken på Guds herravälde. Vår kår och våra gemenskaper ska också visa fram de värderingar som gäller i Guds rike. När vi ber den bön som Jesus lärde sina lärjungar, säger vi ”Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen” (Matteus 6:10). Det är vår förmån och vårt ansvar som frälsningssoldater att förkroppsliga Guds rikes värderingar, ”redan nu”, i varje del av våra liv.

För reflektion och samtal:

- Vi ska leva efter Guds rikes värderingar. Var befinner du dig på en skala från 0 (inte märkbart) till 10 (fullt märkbart) avseende var och en av de nämnda värderingarna?

0 ————— 10

Varför placerar du dig själv så som du gör? På vilket sätt kan du förflytta dig mot höger? Vad behövs för att du ska göra det?

Gradera på motsvarande sätt din kår eller församling.

- Reflektera över om Guds rikes värderingar som måttstock för ditt liv inneburit uppoffringar och vilket är priset du i så fall fått betala?
- Hur kan vi utmana de värderingar i samhället som inte befrämjar hälsa och hopp utan att skapa ett ”vi och dom”-scenario?

KAPITEL 05

Jag vill följa en kristen
linje i mitt liv.

I tanke, ord och
gärning vill jag leva
värdigt, rent, äkta,
ärligt och moraliskt.

I DETTA KAPITEL

- Den kristna identiteten har sin grund i livet med Kristus, i en ständigt fördjupad överlåtelse till Gud och i att vi växer till i helgelse. Den Helige Ande ger oss styrka och kraft att vandra den vägen.
 - Vi ska uppvisa kristen integritet inom alla områden i livet, antingen vi är ensamma eller tillsammans med andra. Detta sker inte plötsligt. Det är något som utvecklas.
 - Vi ska hjälpa och stödja varandra att ta ansvar för våra beslut och våra handlingar såväl individuellt som i gemenskapen med andra.
 - Varje soldat måste vara medveten om risken att misslyckas eller att vi kompromissar med den personliga integriteten, men också att det finns möjlighet till förlåtelse och en ny start.
-

När vi väljer att leva efter Guds rikes värderingar, får det som en naturlig konsekvens, att vi önskar uppvisa en kristen integritet i alla livets områden.

Kristen integritet kan beskrivas som det hela och sammansatta liv som blir resultatet av att vi ger vår respons till Guds nåd, hans kallelse och hans uppmaning ”Ni skall vara heliga, ty jag är helig” (1 Petrus 1:16). Det hjälper oss att leva konsekvent, så att allt vi tänker, gör och säger harmonierar (2 Korinterbrevet 10:11). Det har sitt ursprung i det liv vi lever i Kristus och det bör vara synligt i alla våra relationer och i allt vi gör.

Grunden för kristen integritet – helighet

Som frälsningssoldater vill vi vara öppna för vad Gud vill göra i och genom oss med sin Helige Ande. I *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser* står det:

”Guds helgelseverk är en livsförvandlande händelse genom vilken vi har befo-genhet att göra radikala förändringar av vår livsinriktning (2 Korinterbrevet 5:14–15), så att Kristi ande kommer och lever sitt liv i oss (Galaterbrevet 2:20; Efesierbrevet 3:14–15).”

Den Helige Ande arbetar inom oss och kallar oss till helighet. Lärosats 10, som stöder sig på Paulus brev till Tessalonikerna (1 Tessalonikerbrevet 5:23), säger: ”Vi tror att det är en förmån för alla troende att bli helt igenom helgade och att deras ande, själ och kropp bevaras oskadda så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer”. Denna erfarenhet leder oss in i en allt djupare relation med Gud och motiverar oss att leva för att uppfylla Guds plan.

När Paulus skriver ”Kristus lever i mig” (Galaterbrevet 2:20) är det helgelsens erfarenhet han talar om, och detta är grunden för kristen integritet. Helgelsen kan endast ske som ett resultat av en andlig och förvandlande process, som ofta kännetecknas av att få förnyad kraft genom livsavgörande erfarenheter fyllda av nåd. Processen eller resan börjar när vi öppnar oss själva för Gud. När vi vet att vi är älskade och accepterade av Gud, kan vi få frid, acceptera oss själva och ge av vår kärlek tillbaka till honom. Resultatet blir att vårt liv formas av vår relation till Gud så att alla våra frågor, tankar och motiv kännetecknas av kärlek och nåd och vi bli mer och mer lika Kristus.

När vi växer i helgelse påverkar det varje aspekt av livet. Jesu Kristi närvaro förändrar oss när vi lever i och genom honom, och när han får leva i och genom oss. Denna förvandling av vårt inre liv tar sig praktiska uttryck, eftersom våra tankar, motiv, attityder, handlingar och reaktioner renas av Guds Ande. Vårt liv blir en resa, ledd av Anden mot helhet och integritet.

Vår förmåga att leva med en kristen integritet är ett utflöde av att leva i en relation med Kristus och kraften kommer då från den Helige Ande. Vi fokuserar på det som är gott och har som inriktning att lägga bort varje tanke, känsla eller avsikt som är negativ, destruktiv eller skadlig för oss eller andra människor. Vi lär oss att se varje situation ur den kristna erfarenhetens perspektiv och bedömer den utifrån vår relation till Kristus. Vi väljer att agera med integritet.

Integritetens egenskaper

Paulus påminde församlingen i Filippi om de egenskaper som ligger till grund för vårt liv som Kristi efterföljare. "... allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant" (Filipperbrevet 4:8, SFB). Att leva så leder till ett hälsosamt och helgjutet liv. Och motsatt, om vi låter oss formas av andra värden än Gudsrikets, så underminerar vi vår integritet.

Denna överlåtelse formar vem vi är, såväl i offentliga sammanhang som när vi är ensamma och ingen ser oss. Båda aspekterna är nödvändiga. Det är en grund för hela vårt liv.²⁴

Kristen integritet i våra relationer

Alla frälsningssoldaters relationer bör kännetecknas av integritet, helhet och äkthet. Vi kan inte leva genuint "i Kristus" om inte detta också påverkar hur vi relaterar till andra människor. Livet är som rikast när vi lever i gemenskap med andra, även om gemenskapen kan variera mellan olika kulturer och vara beroende av omständigheterna. De flesta soldater ingår i olika gemenskaper. Det handlar om familj, vänner, arbetskamrater, människor som vi delar fritiden med och så kargemenskapen inom Frälsningsarmén. Hur vi samverkar med andra människor i de olika gemenskaperna i våra liv, ger en fingervisning om hur vår kristna integritet ser ut.

Våra handlingar och reaktioner måste vara konsekventa och exemplifiera ett heligt liv. Vi måste behandla andra människor så som Kristus skulle behandla dem, med kärlek och respekt, även om de inte visar kärlek mot oss. Kristen integritet kräver att vi älskar vår nästa, vem de än är, och att vi alltid söker deras bästa. Kärleksfulla handlingar bygger tillit genom ett öppet och ärligt samspel. De erbjuder värdighet och fördjupar våra relationer. När vi behandlar andra med respekt och själva är konsekventa och öppna i umgänget med andra, är vi med och bygger blomstrande

samhällen där det finns plats för alla. Om vi inte älskar, om vi är inkonsekventa, dömande eller opålitliga kompromissar vi med vår integritet, och våra relationer skadas eller förstörs.

En ständig utmaning

Ibland kan det vara frestande, att göra löftet om att leva med kristen integritet mer hanterbart och genomförbart genom att fokusera på vad vi gör, mer än på vem vi är. Vi kanske börjar omtolka den kristna integriteten till att bara gälla de yttre kännetecknen i Frälsningsarmén, till exempel uniformsbärande eller att man deltar i gudstjänstlivet, och så gör vi allt för att inte bryta mot detta. Det är viktigt att respektera dessa kännetecken, som faktiskt utgör en viktig del av frälsningssoldatens identitet. Men, om vi ser dessa frågor som avgörande kännetecken på vår integritet som soldater har vi sänkt ribban och förminskar vad Gud kräver av oss.

Det kommer tillfällen för alla soldater när vi misslyckas att upprätthålla den standard som vi lovat leva upp till. Det leder lätt till skamkänslor när vi blir medvetna om våra brister. Det kan också leda till hemlighetsmakeri där vi döljer våra misslyckanden för andra, för att vi är rädda för deras besvikelse och fördömanden. Varje soldat bör vara medveten om att oavsett hur djup vår överlåtelse är, och hur konsekvent vi än lever i vardagen, så finns möjligheten att vi någon gång kompromissar med vår integritet. Men det finns alltid möjlighet till förlåtelse och en ny start. Detta sker bäst om även våra ledare och andra soldater ger sitt stöd och uppmuntran i en process präglad av medkänsla och vilja till upprättelse under ansvar.

Å andra sidan kan vi ibland bli uppmärksammade på att andra soldater kämpar med att leva med integritet inom något område i livet. Som kamrater, som medvandrar, kan vi kanske stå vid deras sida och erbjuda vägledning och stöd i en process där de får svara för sina handlingar utan fördömande. För att kunna göra detta, behöver vi vara säkra på att vår egen integritet är som den ska och att våra motiv är rätta. Jesus påminner oss: "Döm inte, så blir ni inte dömda. Fördöm inte, så blir ni inte fördömda. Förlåt, så blir ni förlåtna." (Lukasevangeliet 6:37) Ibland kanske vi förhåver oss själva genom att fördöma andras felsteg. Detta är aldrig acceptabelt, och det är inte ett tecken på kristen integritet.

Det finns en reell fara att hyckleriet smyger sig in i våra liv. Det innebär att vi handlar på sätt som är oförenliga med vad vi har lovat. Detta är djupt förödande, för det hotar vår integritet och det leder till slut till sönderfall, eftersom vår tro, vår överlåtelse och våra handlingar inte hänger ihop längre.

Det har också svåra följdverkningar för Frälsningsarmén och den kristna kyrkan i

stort. Jesus sa till de religiösa hycklarna som levde på den tiden: ”Ni stänger himmelriket för människorna” (Matteusevangeliet 23:13). När vi lever med integritet blir våra handlingar och våra reaktioner tilldragande och tron betraktas som något positivt och livgivande. Men om vi kompromissar med integriteten kommer andra människor att ifrågasätta värdet av vår tro. Om Frälsningsarméns soldater, som representanter för hela den samtida kyrkan, inte lever med integritet, hotas och undergrävs hela Frälsningsarméns missionsuppdrag.

En frälsningssoldats förbund innehåller några paragrafer som påminner oss om vårt ansvar mot människor som befinner sig i specifika omständigheter, och vi kommer att se på detta i senare kapitel. I varje sådant fall måste den kristna integriteten utgöra grunden för oss som föredömen, för våra attityder, våra handlingar och reaktioner.

Kristen integritet i gemenskapen med andra

Kolosserbrevet 1:19–20 påminner oss om, att allt vi behöver finns i Kristi försonande kärlek:

”ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom (Kristus) och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.”

Det finns därför ingen situation eller utmaning som är utanför denna kärlek. Vi behöver närma oss varje situation, med integritet, också sådana områden som inte har en direkt koppling till vår tro.

När vi överväger olika problemställningar, som sociala frågor, moraliska överväganden, konsumtionsfrågor, media och sociala media, politiska frågor på lokal och nationell nivå eller miljöfrågorna, måste vårt gensvar alltid utgå från vår överlåtelse till Guds rikes värderingar och vår integritet som kristna. Det säkerställer att vi har de inre resurser som behövs för att kunna värdera de situationer vi möter. Vi måste visa på Jesu värderingar och visa hur han skulle ha handlat.

Detta är en komplex process eftersom Bibeln inte ger några tydliga riktlinjer för varje aspekt av samhällslivet i vår tid. *Handbok i Frälsningsarméns lärosatser* tar upp några allmänna principer för hur man tolkar Bibeln.²⁵ Andra resurser från Frälsnings-

25 HiL, sid 38, C. Tolkningen av Skriften

armén²⁶ och information från såväl kristna som sekulära källor kan utvidga och forma vår förståelse. Som frälsningssoldater, hjälper oss vår gemenskap med Kristus att reflektera över och bedöma olika problemställningar, och lära oss att handla och reagera med integritet.

När vi har kontakt med andra människor i den kristna gemenskapen, kommer vi att både ge och ta emot stöd i den tjänst vi utför tillsammans. Reflektionsprocesser som till exempel ”Faith-Based Facilitation”²⁷ kan vara till hjälp. Det är emellertid inte alltid en lätt process eftersom åsikterna ofta går isär i många frågor, både inom den kristna kyrkan och utanför, och vi frälsningssoldater måste vara noggranna, så att de beslut vi fattar stämmer överens med de löften vi gett.

Vi har ett ansvar inför varandra

Det löftet vi avger i *En frälsningssoldats förbund* innebär att vi ”i tanke, ord och gärning vill... leva värdigt, rent, äkta, ärligt och moraliskt”. Om vi vill upprätthålla en kristen identitet kan vi inte tillåta det motsatta, sådant som är ovärdigt, orent, osant, världsligt, oärligt eller omoraliskt. Detta är en hög målsättning och en ständig utmaning som kräver att vi är uppmärksamma i vår personliga relation till Gud, att vi utvärderar oss själva och är villiga att stå till svars inför andra. Att stå ansvariga inför andra kan handla om att vi låter oss påverkas av personer som vi litar på, att vi etablerar en mentors- eller vägledningsrelation till någon, är med i en cellgrupp eller att vi deltar i gudstjänster och soldatmöten. I vissa fall kan det ske genom en formell ansvarsprocess inför Nämnden för andlig vård och våra ledare.

Den kristna integriteten måste också framgå i de processer som sker inom Frälsningsarmén som organisation. Frälsningsarmén är förpliktigad till ett ömsesidigt ansvarsutkrävande som en grundläggande princip i sina styrningsprocesser.

”Det betyder att vi rapporterar, förklarar och står till svars för det beslut vi fattat, de åtgärder som vidtagits och dess konsekvenser. Det handlar i grund och botten om att vi tar ansvar för det vi beslutar och för det vi gör, såväl individuellt som kollektivt... När detta fungerar väl, byggs det upp en tillit och människor blomstrar... vi är alla del i samma kropp (1 Korinterbrevet 12:12–27). Det som händer i en del av kroppen, påverkar också de andra delarna.

26 Till exempel *International Positional Statements*, <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> och *International Development Policies*, <http://www.salvationarmy.org/isjc/idp>

27 <https://www.salvationarmy.org/fbf>

Vi ska hålla varandra ansvariga (Matteusevangeliet 18:15–17) och arbeta för allas bästa.”²⁸

Om vi därför blir medvetna om att enskilda individer eller processer utnyttjar oss eller någon annan, har vi ett ansvar att säga ifrån så att lämpligt ansvarsutkrävande kan ske.

Kristen integritet utgår från den grund som livet i Kristus utgör, en allt djupare överlåtelse till Gud och tillväxt i helighet. Vår integritet gör det möjligt för oss att navigera i det komplexa samspelet mellan vår tro och den omgivande kulturen. Det kommer sannolikt perioder när varje frälsningssoldat måste ifrågasätta några av de måttstockar och normer som accepteras bland vänner, i samhället eller i vår kultur. Vid sådana tillfällen behöver vi vittna om vårt liv i Kristus, genom att tänka och uppträda annorlunda, inte bara för att rörelsen föreskriver en viss yttre standard, men för att kristen integritet erbjuder något bättre.

För reflektion och samtal:

- Tänk igenom om det finns områden i ditt liv, där ditt beteende inte stämmer med det du säger, dina värderingar och din tro. Skriv ner detta. Vad är orsaken till denna motsättning?
- Reflektera över dina relationer. Fundera på om alla dina relationer kännetecknas av integritet. Om inte, varför är det så?
- Skriv en lista över hur du på olika sätt kan visa respekt för andra i samhället – både mot dem som har makt och mot dem som är marginaliserade.

28 "A Salvation Army Theology of Governance" i *Foundations of Governance for the Salvation Army*, https://issuu.com/isjc/docs/a_salvation_army_theology_of_govern 6–7

[illegible]

KAPITEL 06

**Jag vill stå för en
kristen bekännelse i
alla mina relationer,
med min familj,
grannar, kolleger,
kamrater i Frälsnings-
armén och ute i
samhället.**

I DETTA KAPITEL

- Vi är skapade till gemenskap. Den kristna tron har fokus på att bygga relationer och att återupprätta brustna relationer.
 - Våra relationer skall vara sunda och kännetecknas av kärlek, harmoni, helhet och enhet, och med en förståelse av att alla människor har värdighet och värde för de är skapade till Guds avbild.
 - Vår mänskliga sexualitet är en gåva från Gud och kräver respekt.
 - Där det finns olikheter eller oenighet, ska vi lyssna, utforska och försöka förstå. Olikheter skall hanteras med kärlek.
-

Enligt *En soldats förbund* är det tydligt att alla våra relationer ska präglas av vad det innebär att vara en Kristi efterföljare.

Detta ställningstagande är ännu en praktisk konsekvens av vårt mål och vår ambition att göra Guds rikes värderingar till måttstock för hur vi lever våra liv. Bibeln beskriver Guds rike, det som ska upprättas vid historiens slut, som ett rike fyllt av harmoni och helhet i alla relationer och i samhället (Jesaja 11:6–9; Mika 4:1–5). På samma sätt vill Jesus ha enhet bland sina lärjungar och han ber ”Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett.” (Johannesevangeliet 17:11). Om vi vill låta Guds rikes värderingar bli måttstock för våra liv, måste vi både ge näring åt och upprätthålla goda relationer till andra. Precis som med alla ”Jag vill”-förklaringarna, är vi medvetna om att det finns utmaningar och hinder som gör det svårt att helt och fullt uppfylla dessa avsikter i detta livet. Trots detta, ger vi vårt löfte som en allvarligt menad avsikt och ambition, och vi tror att när vår tro växer och fördjupas, kommer också vår förmåga att relatera väl till andra förbättras.

Vårt personliga liv

I den kristna tron spelar våra relationer en central roll och att återupprätta brustna relationer är viktigt. Evangeliet är grundat på människans relation med Gud, ”Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus” (2 Korinterbrevet 5:19). Jesus bekräftar att de två bud som är de största fokuserar på relationer, kärleken till Gud och kärleken till andra (Markusevangeliet 12:29–31).

Alla människor har värdighet och värde, för var och en av oss är skapad till Guds avbild – för att ha gemenskap med Gud. Därför har vi också en naturlig förmåga att relatera till varandra. Vi är skapade för gemenskap, inte för ett liv i ensamhet. Var och en av oss är en unik individ. Vi är alla likvärdiga i Guds ögon och var och en av oss är värd respekt. ”Vi kan bara nå fram till vår egen fullkomlighet när vi har gemenskap med Gud och med varandra. Utan Gud och utan varandra saknar vi helhet och vi har då ingen möjlighet att nå mognad genom att utveckla relationer.”²⁹

Jesu undervisning ger oss praktiska exempel på detta (Matteusevangeliet 5–7; Lukesevangeliet 6:17–49). Det kristna idealet för mänskliga relationer handlar om att vara ”salt och ljus” (Matteusevangeliet 5:13–16), vilket betyder att vi ska leva så att andra ser vårt val av livsstil och att vi lever på ett sätt som ärar Gud.

Jesus ser längre än bara till handlingen. Han ser till den motivation och den atti-

²⁹ HiL, sid 72

tyd som ligger bakom, och han visar hur vårt beteende mot andra måste ge uttryck för vem vi, Guds folk, egentligen är. Hans undervisning visar hur sunda relationer ständigt måste upprätthållas, antingen de verkar vara obetydliga eller om de är livsviktiga. Allt som kan skada, befäcka eller nedvärdera en relation är oacceptabelt. Dessutom är vi, som Guds folk, ålagda både att bygga upp relationer som kan bli besvärliga och återupprätta skadade relationer. Vårt mål måste vara att återspegla Guds fullkomlighet (Matteusevangeliet 5:48).

Sexuella relationer

När vi tänker på våra mest intima personliga relationer, också de sexuella, är måttstocken oförändrad, och kravet att leva efter Guds rikets värderingar bör forma våra värderingar, attityder och uppträdande. Som frälsningssoldater bejakar vi att alla ska välkomnas och alla ska behandlas med respekt i de troendes gemenskap.

Alla människor, utan undantag, är skapade till Guds avbild (1 Moseboken 1:26–27). De första kapitlen i Första Moseboken beskriver det mänskliga livets gåva, och Gud förklarar att allt som han skapat är ”mycket gott” (1 Moseboken 1:31). Den gudomliga gåvan omfattar även den mänskliga sexualiteten och möjligheten att kunna forma en sexuell identitet. Samtidigt är den brustenhets som genomsyrar våra liv också uppenbar i vår sexualitet.

Medicinsk och psykologisk forskning under det senaste århundradet har belyst hur komplex den mänskliga sexualiteten är och det finns en ökande insikt om att en mängd komplicerade faktorer påverkar hur vår sexuella identitet utvecklas.

Som kristna är *helighet* vårt personliga mål och intention (Efesierbrevet 1:8–10). Vi bör därför sträva efter att inordna våra liv som sexuella varelser, på ett sätt som både ärar Gud och respekterar andra människor. Vår överlåtelse till kristen helighet kräver att alla våra relationer får präglas av vår överlåtelse till Kristus. Därför är varje attityd, tanke eller handling som nedvärderar, utnyttjar eller förminskar andra människor eller oss själva oacceptabel och utgör en förvrängning av Guds ideal för mänskligheten. Detta innefattar bland annat promiskuitet, tvingande eller våldsamma sexuella relationer och att använda eller befrämja varje form av pornografi.³⁰ Allt slags våld mot en partner (fysiskt, känslomässigt, sexuellt eller andligt) är alltid oacceptabelt i ett kristet sammanhang. En särskilt destruktiv form av övergrepp är varje sexuell relation mellan en vuxen och ett barn, och det är helt oförenligt med kallelsen till och livet som soldat.

³⁰ <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips/Pornography>

Om vi i våra relationer lever med trofasthet, integritet, lojalitet och överlåtelse till andra, kommer vi att blomstra som människor och vi kommer att bli mer kristuslika till vår karaktär. Det är möjligt, att med Guds hjälp leva i celibat om jag är singel, och att vara trogen om jag är gift.³¹ Ibland får en del soldater kämpa med sin sexualitet, eller kanske känner de att de bryter mot det som de accepterat som en kristen norm beträffande sexuellt beteende. Om detta händer måste de försäkras om att det finns förlåtelse genom Guds nåd om vi omvänder oss. Frälsningssoldaterna har rätt att förvänta sig att deras ledare och *Nämnden för andlig vård* ska bemöta dem med känslighet, visdom och nåd i sådana situationer.

Mellanmänskliga relationer

Om vi lever inom de gränser som blir följden av vår relation med Gud, kommer våra relationer med andra också att bli sunda. Detta är lika sant antingen det gäller vårt samspel med människor som vi inte känner, vänskapsrelationer, i familjelivet, arbetsrelationer eller gemenskapen inom armén.

I sina brev betonar och upprepar Paulus ofta betydelsen av att vi lär oss att leva så, att vår relation med Gud får forma våra relationer inom den kristna gemenskapen. I Filipperbrevet blir de troende påmind om att de ska vara ”så till sinnes som Kristus Jesus var” (Filipperbrevet 2:5, SFB). Detta kännetecknas av kärlek, ödmjukhet och att man söker andras bästa, och är en nödvändighet för varje gemenskap inom Frälsningsarmén.

Första Korinterbrevet 12:12–13:13 talar om vikten av att kärleken får forma hur vi agerar och reagerar i gemenskapen med varandra. Det står att varje individ för med sig olika egenskaper och att en mångfald av gåvor och förmågor är nödvändiga för att helheten ska må bra, men det viktigaste är att kärleken får vara grunden för alla våra relationer. Om allt vad vi är och gör utgår från kärleken, kommer våra gemenskaper att blomstra och de kommer att återspegla Guds kärlek.

På liknande sätt presenterar Kolosserbrevet 3:12–17 en sammanfattning av hur man bör uppträda i en kärleksfull gemenskap:

”Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. Ha fördrag med varandra och var overseende om ni har något att förebrå någon. Liksom Herren har förlåtit

31 Läs mer i kapitel 7

er skall också ni förlåta. Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet.

Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.”

Om vi har sunda relationer i våra gemenskaper, kan soldaterna vara delaktiga i varandras välbefinnande. Det kommer att ges tillfällen för vägledning, bekräftelser och utmaningar, men allt måste ske i ett sammanhang av kärlek (Efesierbrevet 4:15–16). När vi lär oss att erkänna varandra som delar av Kristi kropp, kan vi se Jesus i varandra och bemöta varandra på rätt sätt. Bilden av oss som delar i en kropp är betydelsefull, eftersom varje del är viktig för att helheten ska vara sund.

Det är oundvikligt att våra gemenskaper har brister för vi är mänskliga och vi kan ännu inte fullständigt reflektera Guds fullkomlighet. Men det innebär inte att vilka attityder eller beteenden som helst är acceptabla. Vårt mål måste alltid vara att bygga relationer som präglas av kärlek.

Vi ska leva enligt våra kristna ideal, både i mötet med de människor som vi står ansvariga inför och dem som vi har ansvar för. Att ingå i en gemenskap i Frälsningsarmén innebär att vi står till svars inför varandra genom såväl informella som formella processer. I dessa processer kan vi pröva vårt eget tänkande och ställa det emot hur andra frälsningssoldater tänker, och så får vi dra nytta av andras visdom på ett sätt som hjälper oss att fatta väl övervägda beslut. Men även dessa relationer måste präglas av respekt och en överlåtelse till den andres bästa, och vi ska komma ihåg att varje individ är skapad till Guds avbild.

Om vi på allvar tar ansvar för varandra, kommer vi sannolikt att se över vårt sätt att tänka, handla och reagera, och kanske kan vi upptäcka nya möjligheter till utveckling, om vi betraktar våra relationer i ljuset av de ideal som Jesus lärde och levde.

När våra relationer är svåra, skadade eller förstörda

Ibland kan vi som kristna upptäcka att olikheterna hotar enheten i vår gemenskap. Jesus verkar faktiskt ha räknat med detta (Matteusevangeliet 10:35–36), och Apostlagärningarna och Paulus brev beskriver hur den första församlingen ofta fick kämpa med att leva i harmoni (Till exempel: Apostlagärningarna 6:1–7; 11:1–18; 1 Korin-

terbrevet 1:11–17; Filipperbrevet 4:2–3). En del motsättningar är praktiska och kan lösas på ett relativt enkelt sätt. Andra frågor kan vara djupare och mer långtgående och beröra våra övertygelser. När vi inte är eniga kan det vara bra att utforska vad olikheterna består av, lyssna noga och vara öppna för nya insikter. Ibland kanske motsättningarna består, men det kristna kärleksidealet förväntar att relationen ska upprätthållas, så att församlingen inte ödeläggs och splittras. Ledarskapet för en kår i Frälsningsarmén, särskilt kårledaren och *Nämnden för andlig vård*, ansvarar för att stödja soldater som har svårt att leva i harmoni med andra, och att uppmuntra och hjälpa dem, så att de inom ramen för ömsesidig respekt och acceptans, kan komma i funktion i sina liv och sin tjänst.

Bibeln medger att det ibland faktiskt finns relationer, antingen på individnivå eller i gemenskapen, som är svåra eller omöjliga att upprätthålla, på grund av andras sätt att handla och reagera. Men Jesus lärde att vi ibland kan behöva ta steg mot försoning med någon som vi har sårat eller handlat fel emot, innan vi kan ge våra gåvor till Gud (Matteusevangeliet 5:23–24). På samma sätt skriver Paulus i Romarbrevet: ”Var eniga med varandra ... Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er” (Romarbrevet 12:16,18, SFB). Vi kan emellertid inte ta ansvar för någon annans attityder och handlingar, och ibland kan dessa leda till skadade eller brustna relationer. Om det är möjligt, ska vi arbeta för att relationen helas så att enheten kan bevaras, men där det inte är möjligt, måste vi söka vägar som begränsar den skada som drabbat en individ eller en gemenskap, och försöka bygga upp sunda relationer på andra sätt.

Ett vittne och ett föredöme

Som individer och som en armé lever vi vårt vittnesbörd i det samhälle där vi bor och arbetar, om vi lever enligt de kristna idealen.

Det är den kristna kärleken som leder till fred (Kolosserbrevet 3:12–17), och den är grunden för vishet som våra gemenskaper kan erbjuda de samhällen vi lever i, så att vi kan hantera nutidens utmaningar. Kärleken talar direkt in i alla de spänningar som finns i vår globaliserade och mångkulturella värld, där utmaningarna att lära oss leva tillsammans med värdighet ofta leder till oenighet och splittring. Om våra relationer får utgå mer från den andra personens eller gruppens bästa, än från vad vi själva har att vinna, skapas utrymme för kreativa strategier och åtgärder, som ger människor möjlighet att leva tillsammans i harmoni trots alla olikheter.

Som kristna behöver vi hitta olika sätt att vittna med respekt och kärlek för människor från alla kulturer och trosinriktningar, för dem som fördrivits från sina hem, och för dem som lever i samhällets utkanter, antingen på grund av omständig-

heter som de inte rår över, eller på grund av att de valt det själva. Vad betyder de goda nyheterna om Jesus Kristus för dem i deras situation?

Evangeliets budskap är att den försonande kraften hos Jesus når längre än till individen. Den når in i våra samhällen och in i hela skapelsen (Kolosserbrevet 1:15–20). Liknelserna om Guds rike använder bilden av ett litet senapskorn som växer och blir ett stort träd, eller bilden av jätten som får brödet att jäsa (Matteusevangeliet 13:31–34). Budskapet är att det som startade i och med Jesu liv och tjänst, ska växa och blomstra. När vi förvaltar våra relationer enligt den norm som Jesus ger, föregår vi med gott exempel och vittnar inför världen om ett sätt att leva tillsammans med andra människor som inte baseras på egenintresse och personlig vinning, utan på en mer omfattande och djupare grund, av kärlek.

För reflektion och samtal:

- Beskriv vad som faktiskt händer i den gemenskap du tillhör, när relationerna har sin grund i kärleken.
- Hur kan vi upprätthålla en sund relation till någon, om vår överlåtelse till att leva efter Guds rikes värderingar står i motsättning till den andra personens värderingar?
- Reflektera över avsnittet om sexuella relationer. Hur väl stämmer det med din egen uppfattning och erfarenhet?
- Vilka relationer har skadats och brustit i ditt liv? Vilka steg skulle du kunna ta för att läka dessa relationer?

.....

.....

.....

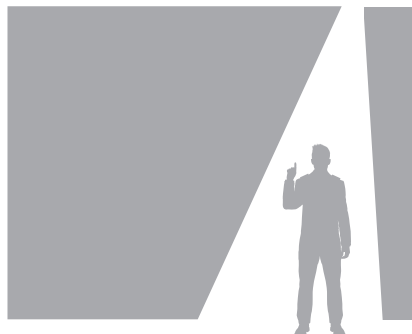
.....

.....

.....

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting or typing. There are no margins, text, or other markings on the page.

KAPITEL 07

**Jag vill värna om
familjelivet och verka
för äktenskapets
okränkbarhet.**

I DETTA KAPITEL

- Vår tro har sin grund i vår relation till Gud och kommer till uttryck i vår relation till andra människor. Våra värderingar och attityder och vårt beteende bör formas utifrån de kristna idealen.
 - Äktenskapet är en gudomlig gåva som kräver att parterna ömsesidigt respekterar varandra.
 - Att vara singel eller att vara gift är lika hedervärt.
 - Familjelivet ska ge utrymme för individen att växa och utvecklas.
 - Där relationen gått sönder eller skadats är varsam självvård och en möjlighet att få lära sig hur sunda relationer fungerar för att möjliggöra en god framtid.
-

Vår tro har sin grund i relationen till Gud och kommer till uttryck i vår relation till andra människor. Det gäller familjereationer, den äktenskapliga relationen, relationer i den kristna gemenskapen och våra relationer i samhället. Den vi är i Kristus formar vårt sätt att umgås med andra och våra reaktioner. Var och en av oss lever i ett nätverk av relationer som är menade att uppfylla vår längtan efter vänskap, stöd och intimitet. Genom vår samhörighet med Gud och andra människor blir livet gott och tryggt och vi kan blomstra som människor.

Äktenskap

Äktenskapet är både en återspeglings av Guds kärlek till mänskligheten och en bild av den självutgivande kärleken mellan Kristus och Kyrkan. Som frälsningssoldater ser vi äktenskapet som en gudomlig gåva vilken är ett uttryck för vår grundhållning att det ska byggas av ömsesidiga kärlek som berikar och stärker båda parterna men aldrig förminskar någon av dem. Frälsningsarmén bekräftar äktenskapet som en frivillig, kärleksfull och livslång förening mellan en man och en kvinna. Äktenskapet är ett sätt att dela hela livet och det kännetecknas av personligt samtycke, inbördes respekt och trohet, ömsesidig tjänst och jämställdhet. Det är det enda rätta sammanhanget för sexuell intimitet. För att kunna dela livet på detta sätt inom alla områden, krävs en villighet att betjäna varandra i kärlek, att förlåta och förlåtas och att man växer tillsammans i en relation som får bägge två att utvecklas och som baseras på jämställdhet och ömsesidighet. En sådan jämlikhet utesluter all dominans, och förverkligas av att man ömsesidigt hedrar varandra. Det kristna äktenskapet är ett uttryck för principen om ömsesidig kärlek och därmed bildas en ny familj. Båda parterna i äktenskapet blir stärkta i en sådan relation (Efesierbrevet 5:21–32).

Den äktenskapliga relationen är helig och välsignad av Gud (1 Moseboken 1:27–28; 2:24). Detta bekräftas också av Jesus (Matteusevangeliet 19:4–6), men i de verser som följer är det tydligt att Jesus känner till farorna i vår brustna värld, och det finns nåd om man inte klarat att leva upp till idealet.

Absolut trohet i tanke, ord och gärning förväntas gälla i frälsningssoldaters äktenskap. Liksom i alla relationer är trofasthet, integritet och tillit väsentliga. Men, vi medger att vi är i behov av nåd i vår brustna och sårade värld, där det ideala inte alltid kan uppnås, och där äktenskapen inte alltid återspeglar Kristi värderingar. Umgänget mellan människor är komplext och leder ibland till att ett äktenskap hotas och skadas. Där det saknas andra lösningar kan separation eller skilsmässa vara enda utvägen. Då är det viktigt att kunnskap och medkännande själavård finns tillgänglig. Inom Frälsningsarmén tillåts omgifte. Där så är möjligt, bör en grundlig och anpassad själavårdsprocess erbjudas. En sådan process kan hjälpa till att hela djupa sår och bidra till andlig och känslomässig upprättelse.

I några kulturer kan beslutet att gifta sig vara de två individernas eget ansvar och val, även om bröllopsceremonin firas tillsammans med andra, och familj och vänner har då inget direkt inflytande över processen eller över parets fortsatta liv tillsammans. I andra kulturer kan det vara familjen som arrangerar giftermålet, och det kan då finnas förväntningar på att äktenskapet ska levas inom den utökade familjen enligt förutbestämda traditioner. Även i dessa situationer och liknande, består emellertid den kristna bekännelsen och bekräftelsen av att äktenskapet är en gåva från Gud, och man kan inte kompromissa med kravet på personligt samtycke och ömsesidig respekt.

I Frälsningsarméns äktenskapsförbund förklaras grunden för en frälsningssoldats äktenskap och detta läses ofta upp i början av bröllopsceremonin. Följande är ett exempel från den ceremoni som används i engelsktalande länder. Den sätter in äktenskapet i ett sammanhang av tro och överlåtelse:

Även om vi går in i detta äktenskap för vår egen lycka och glädje, vill vi göra vårt yttersta för att vårt äktenskap och vårt liv tillsammans ska fördjupa vår överlåtelse till Gud och göra oss mer effektiva i vår tjänst som Jesu Kristi soldater i Frälsningsarmén.

Vi lovar att göra vårt hem till en plats där alla ska bli medvetna om Guds ständiga närvaro, och de som vi har inflytande över ska få lära sig evangeliets sanningar, uppmuntras att söka Jesus som sin frälsare och få stöd i sin överlåtelse till tjänst för Gud.

Vår intention är att med Guds hjälp vara sanna kristna förebilder för varandra, och i tider av glädje, svårigheter och förlust, uppmuntra varandra att växa "i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus"³²

Det kristna äktenskapet är ett förbund och en kallelse, en relation som levs i Guds närvaro och som formas i enlighet med Guds vilja. Äktenskapet blir en plats där vi får utvecklas och förvandlas både som individer och som ett par. Det kan också bli ett sammanhang där andra människor kan utvecklas och få andlig näring.

Att leva som ensamstående

Det skulle kunna uppfattas, som att löftet att upprätthålla äktenskapets och familjens okränkbarhet gäller bara dem som är gifta eller som ingår i en familj, men det är inte meningen. Alla frälsningssoldater, antingen de är ensamstående eller gifta, är kallade att leva sina liv på ett sätt som stämmer överens med kristna principer. Glädjande

32 För den svenska vigselceremonin hänvisas till Officershandboken, Frälsningsarméns högkvarter

nog, är sanningen den att Gud använder såväl äktenskapet som singellivet för att uppfylla sin gudomliga plan och förvandla oss så att vi blir mer lika Jesus.

Att vara ensamstående betraktades inom judendomen som ett tecken på Guds ogillande. Som en kontrast till denna bakgrund lärde Jesus att livet som ensamstående skulle respekteras inom den kristna kyrkan, och vara lika hedervärt som att leva i ett äktenskap (Matteusevangeliet 19:3–12). Paulus bejakar också livet som ensamstående och uttrycker att han personligen föredrar detta. Han undervisar om att var och en av oss har fått olika gåvor. ”Gud ger en del gåvan att vara äkta män eller att vara hustrur, andra ger han gåvan att vara lyckligt ogifta” (1 Korinterbrevet 7:7b, Swedish New Living Bible (*Nya Levande Bibeln*) SVL. För en del kristna kan livet som ensamstående och i celibat vara ett frivilligt offer till Gud. Gud kan använda både äktenskapet och livet som ensamstående för sina gudomliga syften och för att förvandla oss och förmå oss att uppnå vår fulla potential.

Familjelivet

Kristna menar att familjen ska vara en plats där barnen vårdas och får plats att växa och utvecklas som individer, kända och älskade av Gud. Kristna värderingar och sunda ömsesidiga relationer kan läras ut och exemplifieras inom familjelivet. *Den internationella nämnden för andlig utveckling* betonade familjens roll för trons utveckling och överlåtelse till uppdraget:

”Vi kallar frälsningssoldater i hela världen att upprätta familjen till dess centrala ställning när det gäller att förmedla den kristna tron, att skapa resurser för att kunna hjälpa föräldrar att växa tillsammans i varaktig kärlek och att leda sina barn in i helhet och harmoni, med hjärtan som brinner för Gud och för hans uppdrag.”³³

Hur detta sker kan variera, men principen kvarstår. En del barn växer upp i storfamiljer, där ”föräldraskapet” delas av flera människor, andra lever och växer upp med bara sina föräldrar och eventuella syskon. Oavsett allt annat, är barnets bästa alltid av yttersta betydelse. Oavsett omständigheterna, måste samhällets förväntningar och olika traditioner alltid provas och utmanas mot vår överlåtelse till Kristus, och mot Guds längtan efter att alla människor ska nå sin fulla potential i relationen med Gud och med andra människor.

I många kulturer är familjen grundläggande för samhällets utformning och struktur. Det kan finnas olika seder och förväntningar, men familjen är ändå en förebild och

en modell för tillhörighet. Inom familjen får var och en lära sig hur man förväntas uppträda när man lever tillsammans med andra. Familjen erbjuder ett hem och är sammanhanget för omsorg och skydd, speciellt i livets allra första början och vid dess slut. Alla människor har olika erfarenheter av familjen. För många är det en plats fylld av värme, lycka och trygghet, för andra av hårdhet, missnöje och förödelse. I det senare fallet kan kåren inom Frälsningsarmén erbjuda en trygg plats med tillgång till sunda relationer, som en utökad familj, och ge möjlighet till helande.

Hur vi förstår äktenskapet och familjelivet påverkas oundvikligen av våra personliga erfarenheter och av den kultur vi lever i. För människor vars liv har präglats av svårigheter och övergrepp, antingen inom familjen, i livet som ensamstående eller i ett äktenskap, kan detta framkalla smärtsamma minnen. Dessa människor behöver med omsorg och medkänsla ges möjlighet att bearbeta sina upplevelser, för en sund förståelse av familjelivet.

Som en del av Guds familj, har alla frälsningssoldater sin identitet förankrad i Kristus. En kår i Frälsningsarmén inkluderar människor med många olika relationer och familjeband. En kår som verkligen vill vara välkomnande försöker tillgodose allas behov av kamratskap, känslomässig intimitet, trygghet och vänskap. När vi i våra gudstjänster eller program talar om äktenskap och familj får vi inte uttrycka oss så att vi av misstag marginalisera dem som inte är gifta. I stället bör familjebegreppet i våra gemenskaper först och främst fokusera på Guds enande och allomfattande familj, så som Jesus lärt oss.

För reflektion och samtal:

- Vad är det som får relationer att blomstra? Vad är det som får relationer att brytas ner?
- Vad är det som får ett äktenskap att blomstra? Vilka attityder och beteenden är destruktiva i den äktenskapliga relationen?
- Vad innebär det att leva livet som ensamstående, som en "gåva från Gud" (1 Korinterbrevet 7:7)?
- Hur skulle du beskriva ett positivt familjeliv?

[illegible]

KAPITEL 08

**Jag vill troget förvalta
hela mitt liv; kropp,
själ, gåvor, tid, pengar
och ägodelar. Jag är
medveten om att jag
är ansvarig inför Gud
för mitt förvaltarskap.**

I DETTA KAPITEL

- Vi är ansvariga inför Gud för det sätt vi förvaltar och använder de resurser vi har.
 - Vi har ett förvaltaransvar för våra liv, men också för det vi äger, eftersom allt vi är och har tillhör Gud.
 - Vi är kallade att älska och tjäna den värld som Gud har skapat.
 - En enkel livsstil innebär att vi är generösa mot andra och att vi inte håller fast för hårt i det vi äger.
-

Som frälsningssoldater inviger vi oss till en disciplinerad livsstil som har sitt ursprung i vår relation till Gud. Vi uppmuntras att leva våra liv som förvaltare, vilket betyder att det vi har egentligen inte tillhör oss. Men vi har fått ansvar att förvalta det och använda våra tillgångar till Guds ära. En förvaltare har fått förtroendet att administrera och styra över någon annans egendom, ägodelar och angelägenheter, och han gör det på vägnar av den andre. En god förvaltare försöker att åstadkomma bästa möjliga resultat för sin uppdragsgivare genom att använda effektiva, ändamålsenliga, kreativa och ärliga metoder.

Principen om förvalterskap kan för en del först verka bekymmersam, men det är ett sätt att betrakta livet på som gör oss fria och ger oss handlingskraft. Det befriar oss från den snålhet som är så vanlig i många kulturer och från tendensen att bedöma människors värde utifrån deras gåvor, färdigheter, utbildning eller ägodelar. När vi inser vilka gåvor Gud har gett oss stimulerar det oss till att leva i tacksamhet. Det påminner oss om att vi bör använda dessa gåvor så som Gud vill, till nytta för andra människor och för att ta hand om skapelsen. Det befriar oss från frestelsen att leva själviskt och uppmuntrar till generositet där vi delar med oss av vad vi har till andra.

Både i Gamla testamentet och i Nya testamentet finns det berättelser om människor som levt enligt denna princip. När kung David samlade in det som behövdes för att bygga templet i Jerusalem, uppmuntrade han folket att ge villigt, som en tacksägelse för vad Gud hade gett dem. När han tillbad Gud sa han: ”Ty vem är väl jag och vad är mitt folk att vi själva skulle kunna ge sådana frivilliga gåvor? Nej, från dig kommer allt, och det vi givit åt dig har vi fått ur din hand. (1 Krönikeboken 29:14). I Nya testamentet kan man läsa om förvalterskapets ande, som är uppenbar i den tidiga kyrkans generositet. De delade sina ägodelar och såg till att allas behov blev mötta (Apostlagärningarna 2:44–45; 4:32–37; 2 Korinterbrevet 8:1–15).

Ägandeskap

När vi funderar på vad förvalterskapet innebär måste vi börja i det faktum att Gud är den som äger och förser oss med allting som vi har och är. Bibeln gör detta tydligt:

”Jorden är Herrens med allt den rymmer, världen och alla som bor i den.”
(Psalm 24:1)

Frälsningsarméns lärosatser bekräftar Gud som ”skapare, uppehållare och styresman”. Som vår skapare har Gud gett oss ansvar för att vårda skapelsen. Första Mosebok klargör att människorna skapades för förvalterskap (1 Moseboken 1:26–28; 2:15). Som Guds förvaltare är vi kallade att behandla skapelsen så som Gud vill (3 Moseboken 25:1–5), att vårda och att glädjas åt vår värld. Och det faktum att vi är skapade

till Guds avbild betyder att vi har förmågan att leva väl och leva klokt i världen. Vi har ett ansvar att vara förvaltare av våra liv såväl som av våra ägodelar.

Förvaltarskap

Förvaltarskap är ett sätt att beskriva hur vi hanterar och använder de resurser som står till vårt förfogande. Vi har fått ett ansvar att säkerställa att våra resurser, förmågor och möjligheter används på ett klokt sätt och till Guds ära. Det binder samman alla våra handlingar med det som Gud gör i världen. I vårt förvaltarskap får vi samarbeta med Gud avseende omvårdnaden av skapelsen och delta i hans förvandlande och återskapande arbete.

Handbok i Frälsningsarméns lärosatser slår fast:

”Vi har frihet att använda universums råvaror och resurser, och att bearbeta dem för nuvarande och kommande generationers bästa. Den friheten skall inte missbrukas. Vår utmaning är att behandla jorden väl i ljuset av dess växande befolkning och dess minskande resurser. Världen skapades för att lovprisa Gud och för att uppenbara Guds härlighet (Psalm 19:1–6) och vårt förvaltarskap skall tjäna detta syfte.”³⁴

Vi är kallade att leva på ett sätt som upprätthåller skapelsens fruktbarhet och glädjas åt detta naturliga vittnesbörd om en skapande Gud (1 Moseboken, kapitel 1).

Men människan har en benägenhet att göra uppror mot Gud och det innebär att vi kan frestas att missbruka de gåvor vi fått, eller att behandla gåvorna som vår exklusiva egendom. I den svenska översättningen av Första Moseboken 1:28 används uttrycket ”härska över” vilket betyder att styra över, eller kontrollera. Det har ibland använts som en ursäkt för att vi dränerar jorden på dess resurser eller exploaterar andra människor. Men då har vi försummat vårt ansvar som förvaltare och använt skapelsen för att tillfredsställa människans habegär mer än att tjäna Guds syften.³⁵

Som soldater har vi både ett individuellt och ett gemensamt ansvar att vara goda förvaltare av miljön. Vi ska använda tillgängliga resurser för människans bästa, men undvika onödigt konsumtion, och vi ska säkerställa att vi, där det är möjligt, återanvänder och återvinner resurser och att vi aktivt vårdar och bevarar skapelsen.

³⁴ HiL, sid 53

³⁵ <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> *Caring for the Environment*

Förvalterskapet är förvandlande

Frälsningen ger oss en möjlighet att återställa balansen, att leva som goda och trofasta förvaltare i världen. Den personliga förvandling som är möjlig, på grund av Jesu död och uppståndelse, får betydelse för hur vi ser på våra resurser, och det kan i sin tur leda till en förvandling av hela samhällen och världen. Guds avsikt i Kristus är att ge helande och helhet till allt skapat, och det sker när vår relation till Gud, till andra människor och till jorden förnyas och försonas.

”... ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.” (Kolosserbrevet 1:19–20)

Vår kärlek till Gud hjälper oss att se våra relationer till andra och till världen på ett annorlunda sätt.

”Allt eftersom vår relation till Gud utvecklas drar Guds kärlek oss till andra människor och lydigt lärjungaskap motiverar oss att omsätta vår kärlek i handling. Vår delaktighet i en omsorgsfull gemenskap övervinner vår själviskhet, utmanar vår självrättfärdighet och leder oss vidare till kärlek, ödmjukhet, helhet och en längtan att se andra människor ledas in i förbund med Gud.

Vår relation till Guds värld blir också förvandlad. Vi ser Guds skönhet och återspeglar i den och erkänner att det är Guds värld, frukten av hans skapelse. Fientlighet till den skapade världen försvinner och lär oss förstå vår uppgift som förvaltare.”³⁶

Som förvaltare arbetar vi under Guds ledning och står till svars inför Gud för hur vi hanterar de gåvor vi fått. Liknelsen om talenterna (Matteusevangeliet 25:14–30) visar tydligt att vi har ett ansvar att inte gömma undan eller hamstra det vi har, men att använda det på ett sätt som leder till växt och utveckling, att ge generöst och att påminna oss om att ”Det är saligare att ge än att få.” (Apostlagärningarna 20:35). Denna avsiktsförklaring tar upp några specifika områden, där vårt förvalterskap är viktigt: min tid och mina gåvor, mina pengar och ägodelar, min kropp, själ och ande.

³⁶ HiL, sid. 210

Våra liv

Att vi överlåter våra liv, vår kropp, själ och ande, utgör grunden för ett troget förvalterskap. Om vi förvaltar oss själva väl, kommer vår inställning till resurserna att präglas av detta på ett naturligt sätt.

Vi har ett ansvar inför Gud för de val vi gör angående vårt andliga liv. Det gäller, antingen våra val leder till det som hjälper oss att växa i vårt kristenliv, eller till att vi negligerar vår relation till Gud. Om vi gör kloka val när det gäller detta, ökar sannolikheten att vi också blir goda förvaltare av livet i övrigt.

Som ett resultat av vår relation med Gud kommer vi att förstå, att vår tid, våra gåvor, färdigheter och vår intelligens inte självklart är våra egna, utan de är gåvor som vi fått av nåd och som ska användas, ”förvaltas” för Guds rikes skull. Vi är kallade att älska och tjäna i den värld som Gud skapat. Det ger mening åt allt vi gör.

Vi inser att all vår tid är en gåva från Gud och det sättet vi väljer att använda vår tid på bör därför ära honom. Det innebär bland annat att vi omsorgsfullt måste tänka igenom vårt ansvar och våra val, och att vi säkerställer att vi avsätter tid för det som är viktigast, det som förbättrar våra egna liv och andras.

Vi har också ett ansvar inför Gud för hur vi utvecklar och använder de gåvor och färdigheter som vi har fått, genom att utforska hur vi kan bidra till att Guds folk kan uppfylla missionsuppdraget på jorden. I sitt brev till Korinth (Första Korinterbrevet 12), använder Paulus bilden av en kropp, för att påminna församlingen om att människor har olika slags gåvor, och att varje gåva är nödvändig för att helheten ska må bra. Om vi är goda förvaltare av våra färdigheter och gåvor, använder vi dem på ett klokt sätt för Guds rikes skull.

Att vara goda förvaltare av våra liv innebär också att vi noggrant bör tänka igenom hur vi behandlar vår kropp. Att ha omsorg om världen innefattar också att vi har omsorg om oss själva, och Guds kärlek till oss kräver att vi älskar oss själva. Det betyder att vi måste se till att vi får tillräckligt med vila och rekreation, så att vi får ny energi och kan hålla oss i form, och att vi äter så hälsosamt som våra omständigheter tillåter, och bara så mycket som vi behöver.

Det är möjligt att spänningar kan uppstå mellan olika aspekter av vårt förvalterskap, och vi kan tvingas till svåra val. Till exempel har vissa familjer inte råd med hälsosam kost, och någon förälder kan tvingas till långa arbetstider för att kunna tjäna ihop tillräckligt med pengar för att försörja sina barn. Troligen vet man i sådana situationer att man arbetar för mycket och är alltför trött, men man tror ändå att man gör rätt, därför att man bidrar till det bästa för andra eller för skapelsen.

Vi har ett ansvar inför Gud för hur vi förvaltar våra liv, och även hur vi respekterar skapelsens rytm som växlar mellan arbete och vila. Vi kan inte rättfärdiga onödiga, ändlösa aktiviteter utan vila även om dessa är ”meningsfulla”. Vi måste noggrant och under bön värdera de olika krav som ställs på våra liv, om vi ska hitta det bästa sättet att leva.

Våra resurser

Ett gott förvalterskap fordrar att vi tänker igenom vilka materiella resurser vi har. Kristen tro lär oss att våra pengar och ägodelar är en gåva från Gud. Om vi använder dem väl och med tacksamhet ärar vi Gud. Vår livsstil som soldater bör kännetecknas av måttlighet och att vi undviker utsävningar så att vi genom en enkel livsföring kan vara generösa mot andra som behöver vårt stöd.

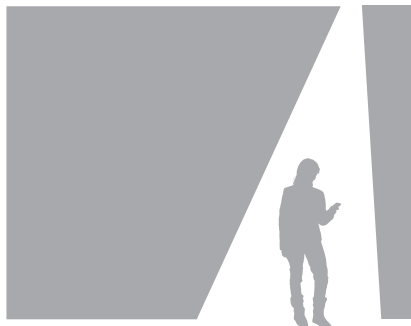
En speciell aspekt av detta handlar om att avsätta en del av vår inkomst som ett offer till Gud. Den bibliska principen att ge tionde, det vill säga att ge en tiondel av vår inkomst eller våra resurser, används ofta som en riktlinje. Om vi inser att allt vi har tillhör Gud, uppmuntrar oss principen om förvalterskap att vara generösa i vårt givande. I vissa sammanhang där resurserna är knappa är det en uppoffring att ge tionde, men det är en handling som ärar Gud. Andra kan ge mer än sitt tionde och ändå ha mer kvar än de behöver för sina egna behov. Då bör principen om generositet vara vägledande för vårt givande och för vårt sätt att använda och dela med oss av våra resurser (2 Korinterbrevet 9:5–6). Några har valt att använda sig av *tillräcklighetens* princip. De beslutar sig för vad som är tillräckligt för deras egna och deras familjers behov, och ger sedan bort allt som blir över. Hur än våra personliga omständigheter ser ut, så är det alla soldaters ansvar att säkerställa att det i vårt förvalterskap ingår ett regelbundet givande till vår lokala kår och att vi i tillägg bidrar till specifika satsningar, som till exempel *Försakelseinsamlingen*. I vissa sammanhang kan offergåvan till Gud inkludera materiella gåvor, en del av skörden, ett litet djur eller någon annan produkt.

Principen om förvalterskap fordrar att vi lever disciplinerade liv där vi fokuserar mer på Guds avsikter än på vår personliga tillfredsställelse. Det uppmuntrar oss att se utanför oss själva, att se till andras behov och att ge av det vi har och är till Gud. Det är inte alltid lätt och kan kännas krävande, men vi har ett ansvar inför Gud och inför varandra för det vi har och är.³⁷ Om vi utgår från förutsättningen att allt tillhör Gud, behöver vi inte känna att vi ger upp det som är ”vårt” av tid, gåvor, färdigheter, peng-

37 “A Salvation Army Theology of Governance” i *Foundations of Governance for the Salvation Army*, https://issuu.com/isjc/docs/a_salvation_army_theology_of_govern 3–4, 6–7

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting or typing. There are no margins, text, or other markings on the page.

KAPITEL 09

**Jag vill avstå från
alkoholhaltiga
drycker, tobak, vane-
bildande droger (om
de inte är ordinerade
av läkare), spel om
pengar, pornografi,
ockultism och annat
som kan bli till skada
för kropp och själ.**

I DETTA KAPITEL

- Guds vill inte att vårt beteende eller våra vanor ska vara till skada för oss.
- Vi bör vara på vår vakt mot allt som kan stjäla vår frihet att leva så som Jesus vill.
- Vi står ansvariga inför Gud för hur vi tar hand om vår andliga, fysiska, sociala, intellektuella och känslomässiga hälsa.
- När frälsningssoldaterna tar ställning och står upp emot de negativa konsekvenserna av olika missbruk, agerar de för dem som "förslavats" och deras rätt.
- De som har en speciell utmaning i denna avsiktsförklaring måste behandlas med medkänsla och respekt.
- Avhållsamhet från olika slag av missbruk låter oss att leva med integritet som hela och fria människor.

Efter avsiktsförklaringen om att vi vill vara trogna förvaltare av de gåvor Gud har gett oss, inklusive våra egna liv, följer denna förklaring som fokuserar på vår vilja att undvika beteenden och vanor som kan skada eller förstöra vårt eget eller andras välbefinnande. Om vi läser detta bara som en lista av förbud och regler, verkar det säkert krävande och inte särskilt rationellt, men om vi betraktar det som en andlig disciplin som befrämjar hälsa och helhet, blir det i stället en riktlinje för vårt kristna liv och en påminnelse om vår kallelse till att vara trofasta förvaltare inom alla livsområden.

Andlig frihet

Det kristna livet kan beskrivas som en frihetens väg (Galaterbrevet 5:1, 13). Det handlar om friheten att nå upp till vår fulla potential som de människor vi var skapade att vara. Det handlar om den tillfredsställelse vi uppnår när vi vet att vi är älskade av Gud och därför väljer att älska och tjäna andra som ett gensvar på den kärleken. Det handlar också om friheten att investera i och bygga djupa relationer till andra. Denna frihet finns bara på grund av vår relation till Jesus. Det är på grund av att vi tillhör Jesus och att vi är hans tjänare som vi är fria att bli det bästa vi kan vara (Romarbrevet 1:1, Filipperbrevet 1:1, 1 Korinterbrevet 7:22). Han har köpt oss för ett högt pris (1 Korinterbrevet 6:19–20) och det är den kärleken som ger oss friheten att älska och tjäna. Denna frihet tillåter oss inte att bli själviska eller självupptagna. Det är en frihet som måste användas ansvarsfullt och klokt för vårt eget bästa och för andras. Vi är kallade att vaka över denna frihet och försäkra oss om att vi inte missbrukar den eller förlorar den genom våra synsätt och handlingar.

Denna avsiktsförklaring tar upp några områden, där det finns en risk att vi kompromissar med vår kristna frihet och därmed skadar eller förstör det rika liv som friheten ger. Det handlar inte så mycket om restriktioner som om att vi kan välja att lägga bort sådant som håller oss tillbaka från det fullvärdiga livet i Kristus.

Allt som kan göra oss till slavar

Ett nyckelord i denna avsiktsförklaring är ”förslava”³⁸. Som en kontrast till friheten vi har som Kristi tjänare, förlorar vi denna frihet och riskerar vårt förhållande till Kristus om vi låter någon annan eller något annat förslava oss. Frälsningssoldaterna väljer att inte acceptera eller använda några droger, eller göra saker som kan förändra vårt sätt att agera och reagera och som därmed kan leda till beroende eller missbruk. Alla de handlingar och droger som räknas upp, och det finns flera, har en

³⁸ Den engelska texten använder begreppet ”förslava” i stället för ”vara till skada”.

potential att förslava oss eftersom de är beroendeframkallande. Möjligheten finns, att ett litet felaktigt val kan leda till outhärliga fysiska, känslomässiga eller psykologiska behov eller beroende. Detta får inte ignoreras, eller avvisas lättvindigt. När detta sker kan beroendets konsekvenser leda till att vi försummar och skadar eller förstör andra åtaganden och relationer. Vi kan inte vara beroende av någon drog eller av något beteende och bibehålla vår frihet att leva som en Kristi tjänare. Detta kan även syfta på sådant som i sig självt inte är skadligt eller illegalt, men som ändå kan vara beroendeframkallande, eftersom sättet vi använder det på skapar ett ohälsosamt beroende.

Självbehärskning

Vi har ett ansvar inför Gud för hur vi tar hand om vårt fysiska, sociala, intellektuella och känslomässiga välbefinnande. Om vi ser oss själva i ljuset av att vi är skapade till Guds avbilder, förstår vi vikten av att leva ett hälsosamt och sunt liv. Den kristna tron kallar oss att klä oss i den nya människan, ”som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare” (Kolosserbrevet 3:10).

Självbehärskning finns med på listan över de egenskaper som kommer att utvecklas i våra liv om den Helige Ande får leva i oss (Galaterbrevet 5:23). På liknande sätt finns självbehärskning med bland de dygder som listas i 2 Petrusbrevet 1:5–7, och som det står att vi ”med all iver” måste sträva efter, om vi ska bli effektiva och fruktbara som kristna. Den som är självbehärskad kan välja sådant som är förenligt med livet som kristen. Vi väljer att leva väl, att styra våra handlingar och reaktioner, vi kan urskilja vad som är potentiellt skadligt för oss och för andra, och vad som hjälper oss och andra att blomstra och växa till.

Paulus brev till Timotheos påminner oss om att självbehärskning inte är något som vi måste uppnå i egen kraft. Det är en av Andens gåvor (2 Timotheosbrevet 1:7), men vi måste välja att ta emot gåvan och välja att låta den forma oss i allt vi är och gör.

Att söka efter rättvisa

Frälsningsarmén arbetar långsiktigt och uthålligt med dem som är allvarligt skadade av något slags beroende. När vi motsätter oss beroendeframkallande beteenden, söker vi rättvisa för andra samtidigt som vi vakar över våra egna liv. Det är av solidaritet med dem som är negativt påverkade av olika beroenden, som vi säger ifrån och står upp emot de negativa konsekvenserna av alkohol och narkotikamissbruk, tobak,

spelmissbruk, pornografi och andra beroendeframkallande beteenden.³⁹ När vi till exempel väljer att inte dricka alkohol uppmärksammar vi det faktum att våld i hemmet ofta är en konsekvens av alkoholmissbruk och att skador och dödsolyckor i trafiken ofta är ett resultat av rattfylla. När vi väljer att undvika pornografi fördömer vi på liknande sätt nedvärderingen av andra människor, och när vi väljer att avstå från tobak bekräftar vi den skada mot hälsan som tobaken förorsakar både för den som använder den och för alla runt omkring.

Samtidigt erbjuder vi en väg till ett alternativt sätt att leva och vittnar om vår överlåtelse till hälsa, helhet och helighet. Vi bekräftar Guds kallelse ”att göra det rätta, leva i kärlek och troget hålla oss till vår Gud” när vi står upp för, och står tillsammans med dem som lider under sitt beroende, och när vi söker efter upprättelse för dem. (Mika 6:8)

Jag vill avstå

När vi väljer en livsstil som försöker undvika beroendeframkallande beteenden måste vi vara försiktiga så att vi inte gör detta med en känsla av moralisk överlägsenhet. Vi förstår att inte alla, inte ens alla kristna, gör samma val som oss. Många frälsningssoldater möter potentiellt vanebildande beteenden, som till exempel användning av alkohol eller tobak, i sina egna hem eller i arbetslivet. När detta sker får vi inte bli kritiska och dömande, men bemöta detta med vänlighet samtidigt som vi står fast vid våra egna val och integritet.

Kulturerna skiljer sig åt avseende vilka beroendeframkallande beteenden som accepteras. Till exempel förekommer det sannolikt mindre konsumtion av alkohol i en utpräglad muslimsk kultur än i många av västvärldens kulturer. Här har å andra sidan rökning, på grund av hälsoriskerna, blivit olagligt på offentliga platser och antalet rökare har därmed minskat markant.

Vi tillstår också att det ibland är överdrifterna eller missbruket som kopplas till ett visst beteende, till exempel alkoholbruk eller spelande, som är skadligt, mer än aktiviteten i sig själv. Detta till trots väljer vi som frälsningssoldater att avstå helt och hållet från dessa aktiviteter. När det däremot handlar om pornografi, är det förkastligt för alla människor i alla situationer, på samma sätt som det är förkastligt att syssla med ockultism, vilket är alternativa andliga övningar som står i direkt motsättning till livet i Kristus.

39 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> *Alcohol in society; Pornography*

Pornografi är av ondo, men blir mer och mer tillgängligt över hela världen, genom att allt fler har tillgång till Internet. Det innebär att vem som helst, oavsett ålder, som har en mobil eller en dator, har fri tillgång till detta. Följden är att det blir allt svårare att skydda sårbara individer, bland annat barnen, från att exponeras för det. Pornografin finns tillgänglig att bara ladda ner och man behöver inte interagera med någon annan människa. Dessa trender ger orsak till oro eftersom de river ner de gränser som under tidigare generationer, i alla fall hindrat en del människor, från att använda pornografi.

Den ökande teknologiska tillgängligheten, Internet och mobiltelefoner har också synliggjort andra former av beroendeframkallande beteenden. Det kan gälla spelberoende via nätet, tvångsmässig användning av dataspel eller att man ständigt är aktiv på sociala medier. Allt detta upptar tid och energi som rätteligen skulle användas på annat sätt, och det kan isolera individen från ett normalt umgänge. Om det går till överdrift, kan dessa vanor förstöra en sund holistisk livsstil och ”förslava” själ och ande.

På samma sätt påminner oss begreppet ”ockult” om de många alternativa andliga strömningar som inte går ihop med kristen tro. Det gäller en del traditionella trosuppfattningar och sedvänjor⁴⁰ eller den nyandlighet som finns i vårt nutida samhälle. I vissa kulturer förekommer en farlig missuppfattning att detta kan kombineras med Bibeln, teologin och den kristna gemenskapen, och därigenom skapa en individanpassad andlighet som inte följer några traditionella mönster. Som frälsningssoldater är det viktigt att vi aldrig tolererar religiösa trosuppfattningar eller handlingar som inte är förenliga med livet i Kristus.

För någon, kan denna avsiktsförklaring i *En frälsningssoldats förbund*, i likhet med de övriga löftena, vara svår att förverkliga och få att fungera. Då är det viktigt att den personen kan lita på stöd och vägledning i gemenskapen inom Frälsningsarmén, och att personen kan få stå ansvarig inför någon. Varje frälsningssoldat som kämpar med detta löfte ska kunna förvänta sig att bli bemött med nåd och medkänsla och de ska få den hjälp de behöver för att komma på rätt spår. Vid sidan av andlig vägledning och stöd behöver de kanske uppmuntras att söka den professionella hjälp de behöver för att bli av med sitt beroende eller sitt felaktiga beteende. För en del är detta en mycket svår väg, där det fordras tålamod, vänlighet och lämpligt ansvarsutkrävande om de ska kunna stå kvar som soldater. Nämnden för andlig vård har här en viktig uppgift att med empati och ansvar vidta åtgärder som leder till upprättelse.

40 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips Ancestral Worship>

Denna avsiktsförklaring är både praktisk och andlig. Frälsningssoldaterna väljer att leva ut sitt lärjungaskap som kristna, fria från påverkan av olika preparat och vanor som förslavar kroppen, själen och anden. Det är en överlåtelse som inte är bindande för någon annan, men inte desto mindre är den viktig för oss själva. Samtidigt står vi solidariska med dem vars liv skadats eller blivit förstörda av olika missbruksbeteenden.

Denna förklaring påminner oss om vilka preparat och aktiviteter som har potential att bli till skada för vår andliga, fysiska, sociala, intellektuella och känslomässiga hälsa, och den synliggör vårt behov att leva på ett sätt som leder till hälsa och helhet. Dess syfte är inte att vara kontrollerande eller att fördöma andra som inte delar denna specifika överlåtelse. Detta är frälsningssoldatens bekräftelse av sin kallelse att leva helt och fullt i frihet och med den integritet som finns hos dem som tillhör Kristus.

För reflektion och samtal:

- Finns det något beteende i ditt liv som är eller kan utvecklas till ett beroende? Vad behöver du göra med det och inför vem kan du stå till svars?
- Tänk igenom vilka ”nya” beroendeframkallande beteenden som är socialt accepterade eller tolererade, bara de inte går till överdrift – till exempel dataspel eller mobiltelefoner. Samtala om vilka effekter det får på individer och samhället.
- Vad kan du göra praktiskt för att hjälpa människor som kämpar med beroenden?
- I vilka sammanhang kan du märka inflytandet från *alternativ andlighet* i din omgivning?

.....

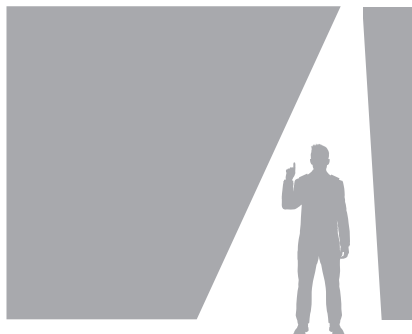
.....

.....

.....

.....

KAPITEL 10

**Jag vill vara trogen
den avsikt Gud har
med Frälsnings-
armén, vittna om
Jesus Kristus,
försöka vinna andra
för honom och i hans
namn ha omsorg om
behövande och svaga.**

I DETTA KAPITEL

- Vår kallelse som frälsningssoldater är alltid kopplad till missionsuppdraget. Vi svarar ja på inbjudan från Gud att vara en del av hans uppdrag på jorden och att dela vår egen erfarenhet av hans frälsning.
- Vi förmedlar evangeliet genom hur vi själva lever med förvandlade liv, som lärjungar och i vårt gemensamma förvalterskap.
- Hur vi förmedlar evangeliet kan skifta mellan olika kulturer och sammanhang.
- Frälsningssoldaterna uppfattar missionsuppdraget holistiskt, där vi som individer är kallade att förmedla de goda nyheterna om frälsning, men också att älska vår nästa genom praktiska handlingar.

De tre sista avsiktsförklaringarna fokuserar specifikt på vår relation till Frälsningsarmén. De understryker vikten av att Guds avsikt med oss, i samverkan med arméns principer och arbetsmetoder, får forma vår identitet som frälsningssoldater. Som en del av den världsvida kristna kyrkan deltar Frälsningsarmén i Guds mission och försöker urskilja på vilket sätt vi kan ”förkunna evangelium om Jesus Kristus och utan åtskillnad möta mänskliga behov i hans namn”.⁴¹

Detta uttalande nämner tre orsaker till att Gud reste upp Frälsningsarmén. De har alla sin grund i Guds missionsuppdrag i, till och för världen. Frälsningsarmén engagerar sig i missionsuppdraget eftersom Gud engagerar sig i missionsuppdraget.

Frälsningsarmén är ”ett kristet samfund i permanent mission till de icke-omvända.”⁴² Genom Jesu Kristi liv, död och uppståndelse, räcker Gud ut sin hand mot oss i försonande kärlek och erbjuder oss en relation där vi kan blomstra och växa.

Som frälsningssoldater tillhör vi en sammanslutning av troende där vi kan få uppleva gemenskap, helande, näring för vårt lärjungaskap och bli utrustade för tjänst och mission. När vi intar vår plats bland Guds folk blir våra egna liv berikade, vår andliga erfarenhet fördjupas och vi får en bredare erfarenhet av vad kristen gemenskap innebär. Vi samlas i gemenskapen så att vi kan bli sända ut i uppdraget. Vår kallelse som frälsningssoldater har alltid missionsuppdraget i fokus. Vårt mål är att berätta för andra om den förvandling vi själva har upplevt.

Vår sjätte lärosats påminner oss om att: ”Vi tror att Herren Jesus Kristus genom sitt lidande och sin död har försonat hela världen med Gud så att vem som vill kan bli frälst” (Lärosats 6; Johannesevangeliet 3:16; Romarbrevet 3:23–24). Som försonade och förvandlade människor kan vi nå ut till andra med det budskap om försoning och förvandling, som har kraft att förändra enskilda människors liv och föra in nytt liv och mening i vår omgivning, och påverka det offentliga livet i våra städer och nationer.

Namnet Frälsnings-armén påminner oss om vikten av att vi agerar disciplinerat. Syftet med en armé är inte att de ska dra sig tillbaka från den omgivande världen och stanna i sin kasern. Syftet är i stället att de ska förbereda sig i sin kasern och utrustas för tjänst i världen när befälhavaren sänder ut dem. Om vi som frälsningssoldater växer i vår kristna erfarenhet, utvecklas vår förmåga att bli delaktiga i att leva ut Guds försonande kärlek.

41 Ur Frälsningsarmén internationella målsättningsdokument.

42 HiL, sid 322

Att vittna om Jesus Kristus

Som en *Frälsnings*-armé så handlar vårt budskap om frälsning. I centrum av den kristna tron finns Guds osvikliga kärlek till mänskligheten. Gud skapade oss som avbilder av det gudomliga, och till gemenskap med Gud. Denna relation kräver vår lydnad mot Guds vilja för våra liv och för världen.

Bibeln återger berättelsen om människan som skapades till Guds avbild för att leva i harmoni med varandra och med skapelsen. Men den talar också om olydnad, om hur människor väljer att göra uppror och om deras försök att leva utan Guds kärleksfulla inflytande. Ändå har Gud inte övergett mänskligheten. Han erbjuder ständigt frälsning och försoning.

Gamla testamentet talar också om den tid då Gud till sist skulle komma och frälsa (Jesaja 35:3–4; Jeremia 33:14–16), på ett sätt som gjorde att folket kunde bli förvandlade i deras inre (Jeremia 31:31–34). Nya testamentet berättar om hur Jesus uppfyllde den profetian. Han undervisade om att tiden nu hade kommit då Guds herravälde skulle etableras, och hans liv visade vad det betyder att leva som en medborgare i Guds rike. Hans död slog en bro över klyftan som separerade oss från Gud, och hans uppståndelse är den slutliga bekräftelsen på Guds frälsningsverk genom honom. Att Gud gav oss Jesus som gåva, innebär att vi kan bli frälsta. Detta har betydelse för vår relation till Gud, det förändrar sättet vi kan se på oss själva och det formar våra relationer till andra människor. Bibeln säger att vi blir ”en ny skapelse” (2 Korinterbrevet 5:17).

Detta är de goda nyheterna om Jesus Kristus. Vi frälsningssoldater som har gjort denna erfarenhet, tror att vi har ett ansvar att berätta för andra om vad vi har upplevt, så att det kan bli också deras berättelse. ”Vårt uppdrag innebär att dela Guds mission, att berätta om Jesus ... övertygande och passionerat, så att människor kan upptäcka källan till sin egen frälsning i den berättelsen.”⁴³ Gud har, genom Jesus, försonat världen med sig själv och han har anförtrott oss att bära ut budskapet om försoning i världen och till den (2 Korinterbrevet 5:17–21).

Att försöka vinna andra för honom

Vi tror att de goda nyheterna om Jesus är relevanta för varje plats och för varje generation. Det är inte bara en god berättelse, utan ett erbjudande om en relation som kräver vår respons. Ingen kan vara likgiltig. Vi måste antingen acceptera eller

43 HiL, sid. 103

avvisa relationen till Jesus, för den kommer att förvandla vem vi är och hur vi lever. Vi kan inte välja för någon annan, och det är inte vårt ansvar om andra väljer att inte ta emot inbjudan. Vad vi kan göra är att vittna om den förvandling som har ägt rum i våra egna liv och förmedla de goda nyheterna om Jesus.

När vi ger denna avsiktsförklaring måste vi vara medvetna om att sammanhanget vi står i kan påverka hur vi kan leva ut det. Skillnaderna mellan olika kulturer och ibland olika länders lagstiftning innebär att vi inte kan göra allt på exakt samma sätt när vi försöker vinna människor för Kristus.

På vissa platser har vi fullständig frihet att berätta om vår tro, såväl privat som i det offentliga, även om det samtidigt finns en förväntan att andra religioner och livsåskådningar ska ha samma rätt att bli hörda. I sådana länder är det möjligt att förmedla evangeliet om Jesus, men ibland är det svårt att övertyga människor om att det krävs en bekännelse till Jesus Kristus i våra liv som är tydlig och utesluter andra alternativ. De har så många möjliga trosuppfattningar, att det är svårt att överlåta sig till en enda. Man tror inte att detta är nödvändigt och man försöker ibland bara välja ut vissa delar ur olika filosofier och trosuppfattningar att ha som vägledning i livet.

Inom andra kulturer kan det finnas restriktioner och lagar som innebär att vi inte får förmedla vår tro öppet eller uppmuntra någon annan att bli kristen. På dessa platser får vi som frälsningssoldater vittna genom vårt sätt att leva. När vi lever ut *En frälsningssoldats förbund* i vår familj, i vänskapskretsen och på arbetsplatsen, kommer våra relationer, våra handlingar och sättet vi reagerar på, att visa vem vi är i Kristus. Våra liv blir attraktiva och meningsfulla och uppmuntrar kanske andra människor att ställa frågor om vad det är som motiverar oss till denna livsstil.

Berättelsen om Jesus Kristus är ”goda nyheter”. Det är orimligt att vi skulle behålla detta för oss själva, men sättet som vi förmedlar evangeliet varierar beroende av vår personlighet, våra gåvor och färdigheter. En del människor har evangelistens gåva, med en naturlig förmåga att kommunicera evangeliet om Jesus och inspirera andra människor att ta emot honom som Herre. Men även om vi inte har denna gåva bör vi förbereda oss så att vi kan förklara vad och varför vi tror, och våra liv måste visa vad det innebär att vara en Jesu lärjunge (1 Petrusbrevet 3:15–16).

Att ha omsorg om behövande och svaga i hans namn

Under Frälsningsarméns tidiga år, låg William Booths fokus helt och hållet på människors personliga frälsning. Men när han reflekterade över de initiativ som en del frälsningssoldater tog, för att ge praktisk hjälp till några av samhällets fattigaste

människor, började han betrakta denna praktiska omsorg som ett verktyg att göra Guds vilja på jorden. Genom hela Bibeln uppmanas Guds folk att bry sig om de fattiga, de som lever i samhällets utkanter och de som står helt utanför. Detta är tydligt i Gamla testamentets lagar (3 Moseboken 25:35–38), i Jesu undervisning och helandetjänst (Lukasevangeliet 4:18–19), och i den tidiga församlingens sätt att utföra sitt uppdrag (Apostlagärningarna 4:32–35).

Denna holistiska förståelse av frälsningen, som kopplar samman evangelisation med medkänsla för andra, har blivit en del av vår salvationistiska identitet. För att kunna älska Gud måste vi älska andra (Matteusevangeliet 22:37–40). Vi erbjuder respekt, värdighet och hopp till människor som är skapade till Guds avbild, människor som är älskade av honom och som kan få ta emot frälsning genom Jesus Kristus. Vi bryr oss om de svaga, eftersom det är något som Gud kallar oss att göra, och för att vi, i vår värld, vill se den totala förvandling som bara kan ske genom frälsningen. Detta är en lika viktig del av vår tjänst som gudstjänster, bibelstudium och friluftsmöten.

Detta kan ta sig olika uttryck och ske i olika former eftersom kulturer och omständigheter skiftar. Ibland kan vi behöva visa om omsorg om enskilda individer, som en vän eller en granne. Vid andra tillfällen kan vi hjälpa till genom sociala satsningar i kårens närområde. På en del platser bedriver Frälsningsarmén sociala verksamheter där man erbjuder omsorgsfulla och professionella tjänster med praktiskt, emotionellt och andligt stöd både i nuet och inför framtiden. Oavsett omständigheterna ska det finnas möjlighet för dem vi betjänar, att påbörja sin egen resa mot ett förvandlat liv och bli allt det som Gud kallar dem att vara.

Ibland kan det vara frestande att tänka att ”vi” har lösningen på ”deras” problem, men det är inte alltid så. Det är viktigt att vi behandlar varje individ med respekt och att vi inte förutsätter att vi alltid vet vad som är bäst för dem. Vi måste lyssna till dem och arbeta tillsammans med dem, och försöka förstå deras situation. Vi kan inte ta för givet att vår tolkning av deras omständigheter är den rätta, eller att det som vi ser som en lösning är rätt för dem.

I vissa sammanhang kan soldaterna också ha möjlighet att utmana och förändra samhällets gemensamma och strukturella system när det gäller sådant som bidrar till eller förorsakar sociala brister, och söka rättvisa för dem som drabbats av detta. Sådant är också ett kännetecken på evangeliets förvandlande kraft. Det är en uppfyllelse av Jesajas profetia (Jesaja 58:6) och Jesu undervisning (Lukasevangeliet 4:18–19), och det är ett vittnesbörd inför världen om Guds rikes värderingar.

Det är inte möjligt att uppnå detta i alla sammanhang där Frälsningsarmén finns, särskilt inte i länder där kristendomen är en minoritetsreligion. På dessa platser kan

omsorgen om dem som lider, vara ett vittnesbörd om den potential som finns i en gemenskap där kärleken får vara den motiverande faktorn, och där ingen behöver stå utanför denna kärlek.

Guds uppdrag är vårt uppdrag. Vårt svar på Guds inbjudan att vara med i hans räddningsplan för världen handlar om att förmedla vår erfarenhet av frälsningen till andra och att tro på att frälsningen innebär förvandling och helande, för individer, för samhällen och för hela världen.

För reflektion och samtal:

- Hur lever du ut din missionella kallelse i din specifika kultur och kontext? Skriv en lista över vilka möjligheter och utmaningar du står inför.
- Hur påverkar din personlighet, dina färdigheter och gåvor, det sätt som du delar med dig av din tro på?
- Vilka kulturella och politiska utmaningar står du inför när du delar din tro med andra?
- Samtala om hur vi, inom de troendes gemenskap, kan stärka vår samhörighet och ge näring åt vårt lärjungaskap.
- Reflektera över hur Jesu Kristi liv, död och uppståndelse banar väg för vår försoning och vår relation med Kristus, både för vår egen och i andras liv.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KAPITEL 11

Jag vill ge så stor del
som möjligt av min
inkomst för att stödja
Frälsningsarméns
lokala och världs-
omfattande arbete.

I DETTA KAPITEL

- Frälsningssoldater tror på det allmänna prästerskapet bland de troende, där varje medlem har ett uppdrag och en tjänst att fullgöra, som stämmer med vår kallelse, våra gåvor, färdigheter och egenskaper.
- Frälsningssoldater är kallade att inom och genom Frälsningsarmén finna uttryck för sin delaktighet i missionsuppdraget. Vi förväntas använda och dela med oss av våra resurser som goda förvaltare.
- Soldater och officerare har en gemensam överlåtelse till vår tro, vårt uppdrag och vår tjänst inom Frälsningsarmén.
- Som soldater känner vi samhörighet med alla frälsningssoldater runt hela världen. Det innebär att vi ömsesidigt stödjer varandra, att vi lär av varandra och, när så är möjligt, att vi firar gudstjänst, tjänar och ber tillsammans.

Frälsningsarmén strävar efter att mobilisera alla sina soldater. Soldaterna förväntas delta i armélivet. Vi inviger oss själva till ett aktivt engagemang i Guds mission så som det tar sig uttryck i och genom Frälsningsarmén. Men alla frälsningssoldater kan inte delta på samma sätt. Vårt deltagande påverkas både av personliga omständigheter och av det sätt att vara Frälsningsarmén som passar vår kulturella kontext.

Detta betyder inte eller förutsätter inte att det bara är soldater som kan vara involverade i en kårs arbete. I många territorier finns det människor, som antingen själva väljer att inte bli soldater eller som förhindras att bli det på grund av olika omständigheter men som ändå deltar i gudstjänstlivet och annat inom Frälsningsarmén. Dessa människor får inte exkluderas från gemenskapen, men bör få tillfälle att bidra på det sätt de kan, även utan specifika åtaganden eller förväntningar. Å andra sidan är de som förbinder sig till soldatskap, kallade till ett målmedvetet engagemang, och de förväntas vara aktiva deltagare.

Det allmänna prästadömet bland de troende

Vårt engagemang som soldater sker som en del av en kår, tillsammans med andra. Det är i gemenskap med andra troende som vår egen tro bäst kommer till uttryck och växer till. Det är också som en del av de troendes gemenskap vi vittnar för världen om Jesu frälsande och förvandlande kärlek. Som frälsningssoldater tror vi att vi ingår i ett allmänt prästadöme av troende människor. Det innebär att vi tror att varje kristen har direkt tillgång till Gud genom Jesus (1 Timoteus 2:5). Det påminner oss också om att det är kyrkan som helhet som utgör ett "kungligt prästerskap" (1 Petrusbrevet 2:9), där "varje troende (har) en kallelse och en tjänst att uträtta"⁴⁴. Detta gäller för varje soldat i varje kår.

Det innebär inte, att vem som helst kan välja att göra vad som helst och ta på sig vilken roll som helst, men det innebär att varje soldat, med de andras hjälp, bör kunna urskilja vad som är hans eller hennes unika bidrag till livet i gemenskapen. Vi har alla olika gåvor, färdigheter och egenskaper som vi kan bidra med och som Gud kan få använda. När vi arbetar tillsammans upptäcker vi betydelsen av varje individ, och vi kan uppskatta den stora mångfald och rikedom som blir ett resultat av att de troende arbetar tillsammans som ett Guds folk (Romarbrevet 12:3–8). Som soldater i Frälsningsarmén kan vi uppleva en djup känsla av tillhörighet och gemenskap när vi tjänar vid sidan av andra som delar vår överlåtelse. Vårt engagemang för missionsuppdraget ger oss en känsla av mening och glädje. Det berikar våra liv och då vi firar gudstjänst tillsammans upptäcker vi, att vi hör ihop med varandra och med Gud genom Anden.

⁴⁴ HiL, sid. 225

Liv, arbete, gudstjänster och utåtriktade aktiviteter

”Jag vill, så långt jag förmår, vara aktivt involverad i kårens liv, verksamhet, gudstjänster och utåtriktade aktiviteter.”⁴⁵ Varje soldat är inskriven som soldat i en specifik kår inom Frälsningsarmén. När vi offentligt avgivit vår avsiktsförklaring att leva efter den livsstil som föreskrivs i *En frälsningssoldats förbund* eller *Krigsartiklarna*, skrivs vårt namn in i kårens ”soldatrulla”. Som soldater accepterar vi att vi tjänar under andras ledarskap. Ytterst handlar det om att leva med Gud som auktoritet, men samtidigt är vi, som en armé, överlätna till att arbeta under ledning av officerare och det lokala ledarskapet, när vi försöker uppnå våra gemensamma mål.

Som soldater har vi accepterat Guds kallelse över våra liv. Vi är överlätna till vår tro, till att ständigt låta oss utvecklas personligen och till missionsuppdraget och tjänsten inom Frälsningsarmén. Några soldater blir ledare i den lokala kåren, där de som andliga ledare, ger av sin tid, sina gåvor och färdigheter till kårgemenskapen. Några får ta ansvar för olika uppgifter i den lokala frälsningsarmékåren. Det kan handla om att vara själavårdare, att utforma strategier, att vara lovsångsledare, att ha ekonomi-ansvar eller att planera för framtiden. Om vi har accepterat ett ledaransvar måste vi alltid vägledas av det som är Guds syfte med vårt uppdrag.

Frälsningssoldaterna har även ett ansvar identifiera nya behov och möjligheter till tjänst, utöver det som vanligen ingår i kårens aktiviteter. Vår överlåtelse till *En frälsningssoldats förbund* måste synas i vår livsstil och de beslut vi fattar inom alla områden av våra liv. Vi har många relationer till familj, vänner, arbetskamrater och människor som vi delar fritiden med. Vi bör alltid leva på ett sätt som visar att vi har erfarenhet av den förvandlande kraften hos Jesus. Vi är kallade att på allvar försöker att leva enligt Guds rikes värderingar.

Detta betyder inte att vi alltid måste vara ”superkristna” eller se oss själva som moraliskt överlägsna. Det betyder bara att vi väljer att leva på ett sätt som är förenligt med de löften vi gett. Våra liv som soldater bör alltid återspegla den inre integritet och självdisciplin som har sitt ursprung i ett heligt liv, så att våra beslut och våra val reflekterar vem vi är i Kristus. Vi ska vara villiga att vittna om vår tro på Kristus och dela med oss av evangeliet på ett sätt som passar in i vår situation. Det är grunden för vår tro att den förvandling vi lever i också kan vara relevant för och visa sin kraft i andra människor.

45 Den engelska versionen lyder i sin helhet: ”Jag vill, så långt jag förmår, vara aktivt involverad i kårens liv, verksamhet, gudstjänster och utåtriktade aktiviteter och ge så stor del som möjligt av min inkomst för att stödja Frälsningsarméns lokala och världsomfattande arbete.”

En del soldater kan ha en anställning i Frälsningsarmén, och genom den tjänsten förverkliga sin kallelse till tjänst och mission på sin hemort. Andra kan använda sina gåvor och kunskaper på en annan arbetsplats där de vittnar genom sina liv och får förutsättningar för att ekonomiskt stödja missionsuppdraget.

Några soldater blir kallade av Gud till att bli officer i Frälsningsarmén. När detta sker leder dem deras lydnad mot Gud, bort från den lokala kåren och en civil anställning, till att bli ordinerade och utsända som frälsningsofficerare. Deras kallelse prövas och bekräftas genom en utvärderings- och utbildningsprocess som också utrustar dem för officerstjänsten. Sedan kommer de att stå till förfogande för och bli förordnade av sina ledare till den tjänst som gagnar Guds uppdrag på bästa sätt. Det är en del av officersskapet att lyda sin kallelse. Det ger möjlighet för dem som vet att de är kallade av Gud, och som får denna kallelse bekräftad av Frälsningsarmén, att fullfölja sin kallelse på ett tillfredsställande sätt.

I gudstjänsten ger vi Gud den ära han förtjänar. Som Guds folk firar vi att Gud är upphöjd, värdig och god och vi uttrycker vår tacksamhet för frälsningen genom Jesus. Vår medvetenhet om vem Gud är ställs vid sidan om vår medvetenhet om vår egen mänsklighet. Och vi inser att det bara är i vår relation med Gud som vi kan få tillgång till det vi behöver för att kunna växa i helighet och leva med integritet. I gudstjänsten hämtar vi styrka och stöd och vi blir utmanade att bli det folk som Gud vill att vi ska vara. Gudstjänsten utrustar oss för ett aktivt och effektivt soldatskap.

Namnet "Krigsartiklar" ger en tydlig signal om soldatskapets aktivistiska karaktär. Utifrån den militäriska metaforen av en *armé med ett frälsningsuppdrag*, förväntas soldaterna delta i "striden". Bilden av en armé som står i konflikt med det onda är central i vår självförståelse, antingen det handlar om individer eller samhällen. Jesus lärde att det viktigaste budet är att "... du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv (Markus 12:30–31). Att älska Gud och att älska vår nästa är vår drivkraft i kampen mot de individer och strukturer som genom sina attityder och handlingar förminskar andra individer och grupper i stället för att värdera dem som människor skapade till Guds avbilder (1 Moseboken 1:26–27). Som frälsnings-soldater har vi överlåtit oss till att söka rättvisa och upprättelse för alla människor.

Att älska Gud och att älska vår nästa påminner oss också om att alla har rätt till den förvandling som inträder när man tar emot Guds kärlek. Vår sjätte lärosats säger att "vem som vill kan bli frälst". Soldatskapet påminner oss om vikten av vårt ansvar att dela med oss av denna sanning. Vi är ett vittnesbörd om det som vi har upplevt, och som soldater har vi ett ansvar att dela med oss av vår berättelse.

Frälsningsarméns uniform och dess profilkläder är viktiga påminnelser om våra

löften. De är kännetecken på vår identitet och ett vittnesbörd om Jesu närvaro i våra liv. De visar också att vi tillhör den lokala kåren såväl som den större gemenskapen inom Frälsningsarmén. Uniformen synliggör oss som kristna i vår lokalmiljö. I olika sammanhang kan den också öppna möjligheter för oss att vittna för människor som ännu inte är kristna, då vi förklarar vem vi är och varför vi bär uniformen. I vissa fall kan emellertid soldater vara helt överlåtna till sitt förbund och aktivt involverade som soldater, utan att bära uniform.

Generöst givande

En aktiv soldat väljer att ge generöst till Frälsningsarméns arbete. Som människor, överlåtna till arméns målsättning, arbetsmetoder och principer har vi ett ansvar att se till att armén har de resurser som krävs för att kunna fortsätta sitt arbete och utvecklas. Ingen soldat kan vara inbegripen i varje del av arméns verksamhet, men varje soldat bör bestämma sig för att offra det vi kan, efter bästa förmåga.

Vi ger till Frälsningsarmén i tacksamhet för de gåvor vi fått av Gud. Det motiverar oss att ge generöst och frivilligt av de resurser vi har, och att ta alla tillfällen att stödja vår lokala kår, speciella projekt och Frälsningsarméns internationella arbete.⁴⁶ Detta gäller inte bara dem som har mer än de behöver och som därför ger av sitt överflöd, men det är också ett meningsfullt sätt för varje soldat att dela med sig av det de har. Soldaterna är också beredda att använda sina gåvor, färdigheter och kunskaper där de behövs så att arméns verksamhet, gudstjänstliv och vittnesbörd kan utvecklas.

Frälsningsarméns världsomfattande arbete

För de flesta frälsningssoldaterna kommer det aktiva engagemanget att ske inom den egna kåren, divisionen eller territoriet. Ändå bör vi samtidigt vara medvetna om och på något sätt stödja den internationella Frälsningsarmén. Som soldater tillhör vi en världsvid gemenskap av frälsningssoldater. Vi lever i olika länder, vi har olika livsstilar, vår tillgång till resurser skiljer sig åt och vårt sätt att fira gudstjänst både låter och ser olika ut. Inte desto mindre delar vi den gemensamma överlåtelsen till soldatskap i Frälsningsarmén med varandra, och detta är något som betyder mer än olikheterna och förenar oss till en enhet. Vi ser på varandra som bröder och systrar i Kristus, som var och en i sin situation är aktivt engagerade i Frälsningsarméns verksamhet, gudstjänstliv och vittnesbörd. Vi berikas av att ta vara på tillfällen som ges för att ömsesidigt stödja varandra, lära av varandra och när så är möjligt, fira gudstjänst, tjäna och be tillsammans.

46 Se även kapitel 8

Så stor del som möjligt

Dessa ord är viktiga – ”så stor del som möjligt”. När vi blir soldater i Frälsningsarmén blir vi en del av en världsomfattande gemenskap av troende, inom vilken det finns många tillfällen att vittna och tjäna. Det ser olika ut beroende på var vi bor i världen och hur Frälsningsarméns uppdrag kommer till uttryck i vår egen kår. Samtidigt vet vi att var och en av oss är unika individer som överlåter allt vi är och har till Gud och för hans rikes tillväxt inom armén. Att vara ”aktivt engagerad” kan se olika ut för olika individer. Och det finns inga fastslagna förväntningar på oss, utöver vår överlåtelse att bli det som Gud vill att vi ska vara, och att ge det som Gud ber oss om att ge. Om vi strävar efter att uppnå detta ideal men ändå misslyckas med att bli det vi skulle kunna vara och göra vad vi skulle kunna göra, bör vi kunna lita på stöd och uppmuntran från officerarna, det lokala ledarskapet och mogna kristna som kan hjälpa och vägleda.

Denna avsiktsförklaring fokuserar på det som vi investerar i Guds missionsuppdrag så som det uttrycks i och genom Frälsningsarmén. Vi väljer att arbeta, fira gudstjänst och vittna därför att vi har invigt oss till Gud och för att vi är överlåtna till hans gudomliga syften. Genom lydnad mot Gud, finner vi tillfredsställelse och glädje i att vara det folk som har ”svurit honom sin trohet”⁴⁷ och därför fått rätten att bli Guds barn.

För reflektion och samtal:

- Vad tror du är din kallelse, och hur kan din överlåtelse till Gud komma till uttryck när du utför hans uppdrag?
- Diskutera hur du som soldat kan hantera olika negativa perspektiv på att vara med i en religion som använder militäriska termer och symboler, och hur man samtidigt kan uppskatta begreppet soldatskap.
- Hur kan du personligen och som medlem i de troendes gemenskap, planera användandet av dina tillgångar så de bidrar till missionsuppdraget?
- Hur kan vi ta vara på enheten och mångfalden i vår tjänst med Gud inom den världsvida Frälsningsarmén?

⁴⁷ Direktöversättning av Johannes. 1:12 New English Bible

KAPITEL 12

**Jag vill hålla fast vid
Frälsningsarméns
principer och arbets-
metoder, vara lojal
mot dess ledare och
stå upp för Frälsnings-
armén både i med-
och motgång.**

I DETTA KAPITEL

- Soldatskapet utgör ett ramverk för vårt lärjungaskap som Jesu efterföljare.
- På vår väg mot att bli det som Gud vill att vi ska vara, kommer det kanske tider, då vi får kämpa med, eller misslyckas med att uppnå de målsättningar som satts upp i detta förbund. Då kan vi hämta stöd i de troendes gemenskap och få hjälp att återupprätta relationen till Gud och andra.
- Som frälsningssoldater är vi kallade till att ömsesidigt stå ansvariga inför varandra och till enskild och gemensam helighet. Detta visar sig i vår överlåtelse och lojalitet och genom att vi accepterar det ansvar som delegeras till oss.
- Soldatskapet i Frälsningsarmén är ett privilegium och en glädje även om det inte är vare sig lätt eller bekvämt. Det kan komma tider då soldaterna behöver stödja varandra och hämta mod och visdom från Gud.

Att bli soldat är något mer än att bara bli en del av gemenskapen inom Frälsningsarmén. Det är något mer än att bara vara med i kårens aktiviteter. Soldatskapet är ett ramverk för vår kallelse till lärjungaskap som Jesu efterföljare. När vi trofast lever efter de riktlinjer som finns i *En frälsningssoldats förbund*, samverkar våra värderingar och vårt agerande till en holistisk gemensam identitet.

Att hålla fast vid Frälsningsarméns principer och arbetsmetoder

Varje soldat, i varje territorium avger löftena i *En frälsningssoldats förbund*. Ibland innebär skillnader i kontext och kultur att det praktiska genomförandet blir olika, men alltid och överallt måste det vi gör, vara förenligt med den tro vi delar, och de löften vi har avlagt som soldater. Vi har sagt ”Jag vill...”. Det är ett tecken på vår avsikt att vara människor som har accepterat Jesus som Herre och att leva på ett sätt som är i överensstämmelse med vår överlåtelse.

En frälsningssoldats förbund anger några viktiga aspekter av denna överlåtelse:

- Vi tror på de sanningar som uttrycks i Frälsningsarméns lärosatser och vi låter dem forma våra liv som Jesu lärjungar.
- Vi är öppna för den Helige Andes ledning och vi strävar efter att leva med integritet enligt Guds rikes värderingar.
- Vår attityd och uppförande i våra relationer, även det som gäller våra mest intima relationer, ska formas av vår överlåtelse till Jesus.
- Vi strävar efter att använda våra resurser på ett klokt och generöst sätt som är till nytta för Guds rike.
- Vi undviker beteenden som kan leda till beroenden.
- Som frälsningssoldater sätter vi vårt fokus på Guds missionsuppdrag – i, till och för vår värld.
- Våra liv ska vitna om Jesus Kristus, och vi behandlar alla människor med respekt och medkänsla, och vi söker rättvisa för de fattiga och marginaliserade.
- Vårt soldatskap är baserat på delaktighet, såväl i gemenskapen inom Frälsningsarmén, som när vi försöker nå fram till dem som ännu inte är kristna.

Dessa principer måste vara vägledande för hur vi handlar. Allt vi gör, antingen offentligt som en grupp inom Frälsningsarmén, eller som individer, måste vara i samklang med den viljeriktning vi gett.

En utmanande överlåtelse

Överlåtelsen är utmanande och kan verka skrämmande. I varje kår finns det ledare och mogna frälsningssoldater som kan ge stöd och vägledning till nya soldater. Varje kristen befinner sig i en process, där vi blir mer och mer sådana som Gud vill att vi ska vara. Denna resa kommer att pågå hela livet. Paulus skrev till filipperna:

Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er, alltid, i alla mina böner för er alla. Och det är med glädje jag ber för er: ni har varit med i arbetet för evangeliet ända från första dagen, och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också skall fullborda det till Kristi Jesu dag (Filipperbrevet 1:3–6).

Detta gäller också frälsningssoldaterna. Vi är också med i arbetet för evangeliet, vi är människor som Gud har börjat "ett gott verk" i, men vi är ännu inte färdiga. Ibland kan vi få kämpa och vi misslyckas med att nå upp till den livsstil och nivå vi strävar mot i förbundet. Det kan gälla vårt lärjungaskap, våra relationer eller våra handlingar. När det händer betyder detta inte nödvändigtvis att vårt soldatskap blir ogiltigt eller förstört, men det kräver av oss att vi tänker igenom, ibland tillsammans med andra människor, hur vi kan komma vidare på ett sätt som hjälper oss att undvika dessa svårigheter i framtiden. Hur detta kan ske i praktiken varierar beroende på sammanhanget, allvaret och vilket slags misslyckande det handlar om.

Vid varje sådant tillfälle, behöver vi vara medvetna om att förbundet är mellan oss och Gud, och därför behöver vi först av allt återupprätta vår relation till honom. Detta kan i sin tur leda till att vi vill söka försoning med en annan människa, eller att vi ställer till rätta något som vi har gjort fel. Men samtidigt behöver se att det hör ihop med vår överlåtelse till Frälsningsarmén, och ta emot vägledning och tillrättavisning från församlingen. Officerarna och det lokala ledarskapet, oftast *Nämnden för andlig vård*, kan hjälpa och stödja oss.⁴⁸ De erbjuder andlig och praktisk rådgivning och vägleder på lämpligt sätt. I varje situation ska de agera med respekt, medkänsla och omsorg om individen.

Att vara lojal mot dess ledare

Som ett folk, med en gemensam identitet, har vi ett ansvar, först och främst inför Gud, men också inför våra ledare och inför varandra.⁴⁹ Detta är en del av vad det

⁴⁸ Order och reglementen: Nämnden för andlig vård

⁴⁹ *Servants Together – Salvationist Perspectives on Ministry*, Salvation Books, IHQ, 2008

innebär att vara soldat. Där ingår att vi lovat vara lojala mot rörelsens ledare. Dessa kommer i sin tur att stå ansvariga för sitt ledarskap (Hebreerbrevet 13:17).⁵⁰ Även ledarna är soldater, men särskilda befogenheter har delegerats till dem i deras officersroll. Som officerare bör de föregå med gott exempel och vara goda förebilder för soldatskapet. De har inte en annorlunda eller högre status, men deras förordnande ger dem ett mandat inom armén där idealet är ett tjänande ledarskap. De är ansvariga för sitt eget lärjungaskap och för sitt ledarskap avseende människor, strategier och arbetsmetoder. Som soldater bör vi respektera det ansvar som delegerats till dem av Frälsningsarmén.

Hur denna lojalitet tar sig uttryck varierar mellan olika kulturer och även ledarstilen kan variera. Soldaterna behöver respektera dessa oundvikliga olikheter och ändå vara lojala i sitt sammanhang. Men ingen soldat förväntas blint lyda en befallning som de, efter bön och eftertanke, anser vara i motsättning till de värderingar som uttrycks i *En frälsningssoldats förbund*. De ska på ett respektfullt sätt kunna framföra sina betänkligheter och be om en motivering till beslutet. Om de inte övertygas av denna motivering kan de behöva söka ytterligare råd. Order och reglemente för *Nämnden för andlig vård* kan vara till hjälp och ge vägledning.

”Arméandan”

Frälsningsarmén startade som en missionsverksamhet med fokus på de fattiga i östra London. Genom historien har överlåtelsen till missionsuppdraget funnits kvar. Frälsningsarmén tror, att även om vi är skapade till Guds avbild, så har vi en naturlig böjelse att göra uppror mot vår skapare. Men i alla tider och på varje plats, ger Jesu liv, död och uppståndelse oss en möjlighet att återupprätta den relation som förstörts genom vårt uppror. Denna försoning kan förvandla individer och samhällen och den är ett förebud om att en dag ska hela skapelsen bli försonad med Gud (Kolosserbrevet 1:20).

Från våra grundare, William och Catherine Booth, har vi lärt oss att vi måste anpassa våra metoder om vi vill förmedla denna sanning till varje ny generation. Vi har lärt oss att vi kanske måste kommunicera på olika sätt i olika kulturer. Men kärnan i budskapet består och den utgör grunden för vilka vi är och för innehållet i vårt uppdrag.

Samtidigt är vi förpliktigade att ta ansvar för vårt eget lärjungaskap. Parallellt med evangeliets budskap finns kallelsen till personlig och gemensam helgelse. När vi har

50 www.salvationarmy.org/isjc/ips *The Use of Power*

tagit emot frälsningen är vi kallade att växa till i vår tro och att bli det folk som vi har potential till att bli. Vi är kallade att vara heliga (1 Petrusbrevet 1:16), att återspegla Guds helighet. Vi är också kallade att hjälpa varandra att leva som lärjungar; att uppmuntra, stödja, utmana och förmana på ett lämpligt sätt, och alltid med medkänsla och nåd. Officerarna och det lokala ledarskapet har ett särskilt ansvar för att se till att soldaterna får möjlighet att växa i sitt lärjungaskap och delta i uppdraget, men ytterst är varje soldat ansvarig för sin egen relation till Gud.

I med- och motgång

Det är en förmån och glädje att vara frälsningssoldat. Det kan ge en rik personlig tillfredsställelse och leda till en fördjupad relation till Jesus. Gemenskapen som vi delar inom Frälsningsarmén uppmuntrar till växt och ger oss tillfällen till att förmedla evangeliet. I många sammanhang får Frälsningsarméns arbete uppmuntran och stöd, och soldaterna är respekterade inom den kristna gemenskapen och i samhället. Arméns arbete för rättvisa för de marginaliserade är erkänt och uppskattat.

Samtidigt är soldatskapet inte alltid lätt eller bekvämt. För en del medför soldatskapet personliga utmaningar inom familjen, bland vänner och arbetskamrater. Det kan innebära mycket smärta och vända. Stödet från gemenskapen i Frälsningsarmén kan då vara avgörande och ge kraft (Galaterbrevet 6:2).

Vi vet också att Jesu budskap inte är välkommet bland vissa människor och i vissa kulturer och det kan avfärdas helt eller utmanas. Antingen det då gäller hur enskilda individer reagerar, eller om det är på samhällsnivån, fordras det mod, uthållighet och visdom i vårt soldatskap. Jesus sa till sina lärjungar: "I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen" (Johannesevangeliet 16:33). När soldater får uppleva motstånd och lidande, kan de vara trygga i förvisningen att Guds nåd och kraft är tillräcklig för varje situation (2 Korinterbrevet 12:9).

En frälsningssoldats förbund avslutas med en försäkran. Den förklarar att det som fört oss fram till soldatskapet är vårt gensvar till Kristi kärlek. Vårt förbund med Gud, vår överlåtelse till Frälsningsarmén och att vi undertecknar *Krigsartiklar* i en aktivistisk församling, har sitt ursprung i detta. "Vi älskar därför att han först älskade oss" (1 Johannesevangeliet 4:19).

Jag tar alla de närvarande till vittnen på att jag ingår detta förbund och undertecknar En frälsningssoldats förbund av egen fri vilja, övertygad om att det är den levande Kristus, som frälst mig, som nu begär denna mitt livs överlåtelse till hans tjänst för världens frälsning. Därför förklarar jag härmed att det är min fulla avsikt att med Guds hjälp förbli en trogen soldat i Frälsningsarmén.

[illegible]

Kallad till soldat utforskar *En frälsningssoldats förbund*. Boken fokuserar på var och en av de avsiktsförklaringar som förbundet består av och beskriver vilka möjligheter livet som soldat i Frälsningsarmén innebär. Förbundet betraktas i ljuset av Frälsningsarméns teologi och arbets-sätt och visar hur de löften vi avlägger som ett svar på Guds kallelse också är *Krigsartiklar*, ett antal rättesnören för hur en armé förväntas uppträda.

De övertygelser, värderingar och beteenden som beskrivs i förbundet kallar till överlåtelse till Gud och hans mission. De kallar till helgelse i hjärta och liv, personlig integritet och äkthet, och beslutsamhet att leva på ett sätt som visar vad det innebär att vara en Jesu efterföljare. Att leva som frälsningssoldat är bara möjligt om vi förlitar oss på Guds nåd och vägledning när vi försöker överföra de löften vi avgett till vårt dagliga liv.

Från generalen:

Kallad till soldat är en bok som ligger i rätt i tiden med sin uppmaning till personligt engagemang genom aktiv tro och lydnad. Vi blir alltmer medvetna om hur vår värld på olika sätt är sammanlänkad. Hur vi förhåller oss till varandra som individer, samhällen och nationer är avgörande för såväl samhällsklimatet som miljön. Jag är övertygad om att *Kallad till soldat* kommer att fungera som ett viktigt stöd för reflektion kring dessa och andra frågor.

Boken hjälper oss att förstå hur vår tro som frälsningssoldater är med och formar våra handlingar. Den visar också på vikten av att delta i gudstjänstlivet. Min bön är att du, när du studerar innehållet, ska växa i din övertygelse om att soldatskap i Frälsningsarmén är en kallelse av oändligt stor betydelse. Ta med dig dina frågeställningar när du läser boken och var öppen inför den Gud som kallar oss till tjänst och arbete för honom.

SALVATION BOOKS